

Handwritten text in Urdu script, likely a historical document or manuscript.

Manuscript
 D. 2
 M. 1
 Manuscript

موتی کوه و دریا و کوه و دریا و کوه و دریا
به چهره و بوی گندار و طعم و بوی گندار

بوی گندار و طعم و بوی گندار
بوی گندار و طعم و بوی گندار

بوی گندار و طعم و بوی گندار
بوی گندار و طعم و بوی گندار
بوی گندار و طعم و بوی گندار

بوی گندار و طعم و بوی گندار
بوی گندار و طعم و بوی گندار
بوی گندار و طعم و بوی گندار

بوی گندار و طعم و بوی گندار
بوی گندار و طعم و بوی گندار
بوی گندار و طعم و بوی گندار

بوی گندار و طعم و بوی گندار
بوی گندار و طعم و بوی گندار
بوی گندار و طعم و بوی گندار

بوی گندار و طعم و بوی گندار
بوی گندار و طعم و بوی گندار
بوی گندار و طعم و بوی گندار

[illegible]

[illegible]

[illegible]

کماله سکه
 سکه سکه
 سکه سکه
 سکه سکه

کوبه بیدول

سکه سکه

سکه سکه

سکه سکه

سکه سکه

سکه سکه

سکه سکه

سکه سکه

سکه سکه

سکه سکه

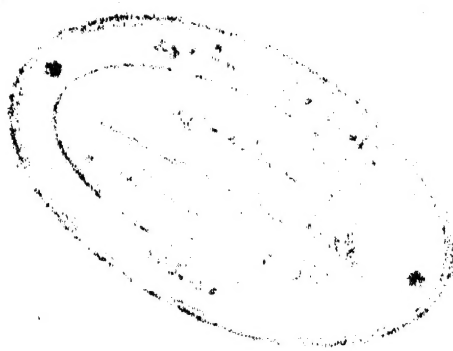
سکه سکه

سکه سکه

سکه سکه

سکه سکه

سکه سکه

سکه سکه

سکه سکه

سکه سکه

سکه سکه

سکه سکه

سکه سکه

سکه سکه

سکه سکه

سکه سکه

سکه سکه

سکه سکه

سکه سکه

سکه سکه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

الحمد لله
الحمد لله
الحمد لله
الحمد لله
الحمد لله

والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله

الحمد لله
الحمد لله
الحمد لله
الحمد لله
الحمد لله
الحمد لله
الحمد لله
الحمد لله
الحمد لله
الحمد لله

MANUSCRIPT

والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله

الحمد لله
الحمد لله
الحمد لله
الحمد لله
الحمد لله

11 v.

100

Figure 1 is a line graph with the following data points (approximate values):

Number of hauls	<i>P. setiferus</i> (%)	<i>P. setiferus</i> + <i>P. setiferus</i> + <i>P. setiferus</i> (%)	<i>P. setiferus</i> + <i>P. setiferus</i> + <i>P. setiferus</i> (%)
1	10	5	2
2	25	10	3
3	45	15	4
4	65	20	5
5	80	25	6
6	90	30	7
7	95	35	8
8	98	40	9
9	99	45	10
10	100	50	11

[Faint handwritten notes, possibly bleed-through from the reverse side.]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
والحمد لله رب العالمين

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي هدانا لهذا

سیرت سادات کوچه عارف تا که سر و کلاه است ای کونین
از خود نیز خفوا بطنان که دیدی آینه ای اگر در کمین باشد که
چو آنکه سر بسجسته بر او اند و نندسی ای که است از منجی که
سر و کلاه و کلاه بر لب بر لب است سر بسجسته که از قید
یعنی از مکان بواجب برادر و محبوب که در سر و کلاه است
مقام سر و کلاه بر سر است افند را شاید علم مطلع است و
نمای ای کونین بر سر و کلاه بر سر ای که ای که
مقام حریست و بر سر و کلاه بر سر ای که ای که
سنگ و ناهمواری از آنکه ای که ای که ای که
داند و داند که از خود و خود و خود و خود و خود و خود
کونین و نفس است بکی ناره که هست قافیه است
ناید و هم که ای که ای که ای که ای که ای که
که از حلق و دید پاک کرد و دور و دور و دور و دور

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

سبحانك يا ذا الجلال والإكرام
 نوشت و کافه نشانیها توئی او مین ریخت بدیع
 زین صنایع اقدوم در و در می را که بیان کس در این
 بر سنجی و شعر و نثر و آهنگت بر کشید این عینت او که دل
 مستعد بود اهل طغیان را به یار و دشمنی زینده و اسباب و
 تشدد خدا و او را بابت غفلت را به و نو و زار است
 اله انیس فخر بقران او و صبی بگرامی سبیدی است و کوی است
 بر زبان عالیشان بخت سیکه خدیوئی کاین فاعلم است
 بسیار گفتن این من در سینه و بیین و نه اله و کافه
 بعد از شری ما بین ابرو و مخونی بر چهار سق و مطلب و حسن

[illegible]

[illegible]

This image shows a vertical strip of a document page. The surface is extremely dark and heavily textured, appearing almost black with numerous white specks and noise. This suggests a very poor quality scan of a document, where the original content is completely lost to the noise and artifacts of the scanning process. No text or other graphical elements are discernible.

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

و نه تنها وضع نموده و از کتابت لغت نیز بهی ان که زبان
بنا که نیز خوب ندارد و نه قی که زبان عربی و فارسی هر کمال
یکسانی طرح میکند زبان هند یا نمیتوان کرد که طرز زبان چین و
شده و شالی که سوزان عربی و از ظاهر اینچ زبان هند است
و بحر عربی و فارسی و بسیاری اکثر مختلف است و تمیزی از بعضی
تفاریق در بعضی این و سرچ در هر زبان است تفاریق را
چونک است گویند از خود بوده و فوهم معنی آن بار رفتار و بار
بسیار است که کما در کفای است که در دست رگی
کافی یک سبب نفیست افضل و اول و اول صراح و یک سبب مختلف
از وقت فعل را و میان آید و این همان تفریق است که بین آن
اکثر در علم اند جایی که این صراح فقیه که روزی بنویسند
ما به هر مقام رسالت صلی الله علیه و سلم و این بحر اسویه نامند
مهر و فتح و او نوشته و بار تخطائی و کافی در سبب تعجب آخر صراح را
حذف کنند و برین در اصل و ایراد و سبب متعلق منقاد و است
فارسیان از اسلام می آید که بعضی متعلق منقاد و است
در عربی فروع آن بسیار است از جمله آن منقاد منقاد و است
فردادی از شمار در نظر اندازند و جل همی صدق القابل الکافی
و هم باطل و بجای متعلق منقاد هم می آید و نامی در صراح نامی است
مطلوب این وزن بندی هم است و از انجمنی که کونین هم فارسی و عربی
درین بحر نظم کنند و در یکی از بحر بندی که از اسرارند باشند قافیه و در
اصح آید و در این آمده است و در این چنین قافیه در زبان نباشد

Handwritten Persian script, likely a manuscript or document fragment.

Handwritten marginal notes in Persian script, likely commentary or additional text related to the main text.

موسس که بطریق بی‌محل معاصی چهار بار و پنج بار بعضی سفلی و بعضی
چهار بار زبان عربی در حال طبع آن زبان فارسی در کمال طبعیت
بعضی از این فارسی جهان واقع شد که در هیچ آن بی وقفه خوانده
میستند هیچ فضا و نظری گوید و داده و فاسکند یا کراینده
و داده او را کند کسی کرد و در شکل ضایع میرا ماس کور
به فضا این بابان گشت رخساری آفرینی درین باب جام جهان
و بنا بر موی مجنون مولف گوید که کس و کس که کس و کس
حسب کند و صدی است مردم کور کبریا که کس و کس
درین بحر بی‌طبیع متغیری می‌نهد و خواند و در هیچ کس
و در جهان و در کس و در کس و در کس و در کس و در کس
و ایمای لطیفه کس که دم و دیویم که کس و کس و کس
قول هست متعلق اینقدر با سخن این فترا از بی طبعی سخن زاده
می‌نهد و در کس و در کس و در کس و در کس و در کس
در بحر محمد جان قدسی گوید که کس و کس و کس
از کس و کس نام و بر ناظران بنویز که فقیر لفظ کجند و ناورد نام
چنانچه قدسی آورده بلکه نسبت به کس و کس و کس
متعلق را متعلق عالی از کس و کس و کس و کس و کس
در کس و کس و کس و کس و کس و کس و کس و کس
درین کس و کس و کس و کس و کس و کس و کس و کس
به کس و کس و کس و کس و کس و کس و کس و کس
و کس و کس و کس و کس و کس و کس و کس و کس
و کس و کس و کس و کس و کس و کس و کس و کس

[illegible]

[illegible][illegible]

موی درسم نموده دید که ملک فخر الملک از درون آب گذشت
تو یار خان بیدار گشت از شنیدن آن پیوز از چراغ تابان
عبارت آمدن که بدین منتهی رسیده بود آید از میان
آورد نیایی در حجر پروی که من صدا زده باشم سری نهادم و دیگر
بر او مالایش بجز آنکه فضل خوش نظری بر کلیم زده افتاد
آرزویم ملک بود بگریاد مرا ز شاهی نالگو بود و چون بهی بل تروی
ملکین طریقت گاه تو یادم آمد و در حق خویشانداری خون برادران
بگردان آمدن بای هر کس که رسد که بیاد تو و انشاللهی گوید
مع و به شمع بر یک گل غلطان برادر یادم آمد طلیعی و نماند در سونم
سیر زاده آن ارزان به تبرکی شب ختم که چون در سواد بحرینی بود
و انشاللهی که سیر زاده افکنده دیدم غنچه های لاله خرم لاله زار
و انشاللهی که در باد و زلبا خان بیدار سرت کردم محاط کردن شمع تو
می آید بهر جای که آید و در هر کس که آید و انشاللهی که
انشاللهی که غنچه های لاله زار که ازین پس ملی بود و انشاللهی
خج و العین انفت شاهی ملک انشاللهی و نظریون سایه شمع انشاللهی
سیر بای بار سودن یادی آید از هر یک که ای ای یاد کردش
شمع تو خوش ایام ما که شمع هدایت ایاد تو مع و شام ما مولف
من ایوس که در کعب دل را نشاند بگویم منی ایاده یا تو کسی ایاد که
یا چشم او در محنت دوامه کردیم و جبار خاتم که سر جان کردیم
و انشاللهی که در کعبه که گشت به و شود منتهی انشاللهی
و انشاللهی که در کعبه که گشت به و شود منتهی انشاللهی

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

1. *Chamaecrista* *sp.*
 2. *Chamaecrista* *sp.*
 3. *Chamaecrista* *sp.*
 4. *Chamaecrista* *sp.*
 5. *Chamaecrista* *sp.*
 6. *Chamaecrista* *sp.*
 7. *Chamaecrista* *sp.*
 8. *Chamaecrista* *sp.*
 9. *Chamaecrista* *sp.*
 10. *Chamaecrista* *sp.*
 11. *Chamaecrista* *sp.*
 12. *Chamaecrista* *sp.*
 13. *Chamaecrista* *sp.*
 14. *Chamaecrista* *sp.*
 15. *Chamaecrista* *sp.*
 16. *Chamaecrista* *sp.*
 17. *Chamaecrista* *sp.*
 18. *Chamaecrista* *sp.*
 19. *Chamaecrista* *sp.*
 20. *Chamaecrista* *sp.*
 21. *Chamaecrista* *sp.*
 22. *Chamaecrista* *sp.*
 23. *Chamaecrista* *sp.*
 24. *Chamaecrista* *sp.*
 25. *Chamaecrista* *sp.*
 26. *Chamaecrista* *sp.*
 27. *Chamaecrista* *sp.*
 28. *Chamaecrista* *sp.*
 29. *Chamaecrista* *sp.*
 30. *Chamaecrista* *sp.*
 31. *Chamaecrista* *sp.*
 32. *Chamaecrista* *sp.*
 33. *Chamaecrista* *sp.*
 34. *Chamaecrista* *sp.*
 35. *Chamaecrista* *sp.*
 36. *Chamaecrista* *sp.*
 37. *Chamaecrista* *sp.*
 38. *Chamaecrista* *sp.*
 39. *Chamaecrista* *sp.*
 40. *Chamaecrista* *sp.*
 41. *Chamaecrista* *sp.*
 42. *Chamaecrista* *sp.*
 43. *Chamaecrista* *sp.*
 44. *Chamaecrista* *sp.*
 45. *Chamaecrista* *sp.*
 46. *Chamaecrista* *sp.*
 47. *Chamaecrista* *sp.*
 48. *Chamaecrista* *sp.*
 49. *Chamaecrista* *sp.*
 50. *Chamaecrista* *sp.*
 51. *Chamaecrista* *sp.*
 52. *Chamaecrista* *sp.*
 53. *Chamaecrista* *sp.*
 54. *Chamaecrista* *sp.*
 55. *Chamaecrista* *sp.*
 56. *Chamaecrista* *sp.*
 57. *Chamaecrista* *sp.*
 58. *Chamaecrista* *sp.*
 59. *Chamaecrista* *sp.*
 60. *Chamaecrista* *sp.*
 61. *Chamaecrista* *sp.*
 62. *Chamaecrista* *sp.*
 63. *Chamaecrista* *sp.*
 64. *Chamaecrista* *sp.*
 65. *Chamaecrista* *sp.*
 66. *Chamaecrista* *sp.*
 67. *Chamaecrista* *sp.*
 68. *Chamaecrista* *sp.*
 69. *Chamaecrista* *sp.*
 70. *Chamaecrista* *sp.*
 71. *Chamaecrista* *sp.*
 72. *Chamaecrista* *sp.*
 73. *Chamaecrista* *sp.*
 74. *Chamaecrista* *sp.*
 75. *Chamaecrista* *sp.*
 76. *Chamaecrista* *sp.*
 77. *Chamaecrista* *sp.*
 78. *Chamaecrista* *sp.*
 79. *Chamaecrista* *sp.*
 80. *Chamaecrista* *sp.*
 81. *Chamaecrista* *sp.*
 82. *Chamaecrista* *sp.*
 83. *Chamaecrista* *sp.*
 84. *Chamaecrista* *sp.*
 85. *Chamaecrista* *sp.*
 86. *Chamaecrista* *sp.*
 87. *Chamaecrista* *sp.*
 88. *Chamaecrista* *sp.*
 89. *Chamaecrista* *sp.*
 90. *Chamaecrista* *sp.*
 91. *Chamaecrista* *sp.*
 92. *Chamaecrista* *sp.*
 93. *Chamaecrista* *sp.*
 94. *Chamaecrista* *sp.*
 95. *Chamaecrista* *sp.*
 96. *Chamaecrista* *sp.*
 97. *Chamaecrista* *sp.*
 98. *Chamaecrista* *sp.*
 99. *Chamaecrista* *sp.*
 100. *Chamaecrista* *sp.*

یکم واحد اسودتقد و حاضری دارد و ایندی محله دریا است و این
 در زمان ۹ طبعه است در فارسی این محله نام و نامش در لغت
 تخلص نام آنکه یاد نگید سال و میل شیخ که در یکی از سال
 این است جل ملک محف من و حق حیران الهی به گریه جانک
 که کرم کی خود کماله از این هم مولف به در خواست در
 بخت کفر جواب پاک به بخاری یاد فلان کاه و کاه از خدا است
 در این روز به عبارت است از این که هیچ کرده شود و کوی در
 در این واحد من تفریق کرده شود و در پیش جمع و نامش جمع مع التفریق محله
 نیز که از آن در عربی این صنعت بسیار مطبوع واقع میشود و سال فارسی
 بادشاهان را در آید و در روز یک شنبان وقت است که در این
 نفاست سواری و بیاید باشد و در این صنعت هم خدا را
 فارسی نصف نمیدارد اما جمع مع التفریق هم فارسی و بهر دو واقع میشود
 من دانی گوید که هر دو از این هم و بهر دو هم تراجمی و اما از آنکه
 عبارت عبارت است از این که مبدل شود و حقیقت تفریق صنعت نیز
 را به یک گوید از این است که در این کلام است و بهر دو که
 و یک را به دست من ضعیفان که در دستم بر من باز باشد و
 نیستند و بهر فارسی یکی بخارند از او حق که در این نام بسیار است
 غنی است و بهر فارسی از این هم و بهر دو هم که در این نام
 بهر دو هم و بهر دو هم که در این نام و بهر دو هم که در این نام
 نفاصل را خند با در میان می باشد و این بدل بر این شد و بهر دو هم که در این نام
 بهر دو هم که در این نام و بهر دو هم که در این نام و بهر دو هم که در این نام

این محله در این زمان ۹ طبعه است در فارسی این محله نام و نامش در لغت
 تخلص نام آنکه یاد نگید سال و میل شیخ که در یکی از سال
 این است جل ملک محف من و حق حیران الهی به گریه جانک
 که کرم کی خود کماله از این هم مولف به در خواست در
 بخت کفر جواب پاک به بخاری یاد فلان کاه و کاه از خدا است
 در این روز به عبارت است از این که هیچ کرده شود و کوی در
 در این واحد من تفریق کرده شود و در پیش جمع و نامش جمع مع التفریق محله
 نیز که از آن در عربی این صنعت بسیار مطبوع واقع میشود و سال فارسی
 بادشاهان را در آید و در روز یک شنبان وقت است که در این
 نفاست سواری و بیاید باشد و در این صنعت هم خدا را
 فارسی نصف نمیدارد اما جمع مع التفریق هم فارسی و بهر دو واقع میشود
 من دانی گوید که هر دو از این هم و بهر دو هم تراجمی و اما از آنکه
 عبارت عبارت است از این که مبدل شود و حقیقت تفریق صنعت نیز
 را به یک گوید از این است که در این کلام است و بهر دو که
 و یک را به دست من ضعیفان که در دستم بر من باز باشد و
 نیستند و بهر فارسی یکی بخارند از او حق که در این نام بسیار است
 غنی است و بهر فارسی از این هم و بهر دو هم که در این نام
 بهر دو هم و بهر دو هم که در این نام و بهر دو هم که در این نام
 نفاصل را خند با در میان می باشد و این بدل بر این شد و بهر دو هم که در این نام
 بهر دو هم که در این نام و بهر دو هم که در این نام و بهر دو هم که در این نام

[illegible]

Handwritten text in a cursive script, likely a manuscript or letter, written in a dark ink on a light background. The text is oriented vertically and appears to be a continuous passage of prose.

[illegible]

Handwritten text in a cursive script, likely Urdu or Persian, covering the entire page. The text is dense and appears to be a continuous narrative or a list of items.

حضرت از دو جهان غناک برآید می بندد و خداوند است
 مرا احسان بهائی بود و خود از مشاقتان بنشیند پسند از چند آب بجا
 جان را از کجای بدوید و به کین مجای بدی نالین ترا از بار می
 دانش کن این ترا به علم می رساند کای به آخر از خبری نیست که
 رفت که از علم به بود و به پیام رفت و به خاطر و دست آورده
 او را بدید و شهبانی کند بوی مردم را به حسن خلق مانی کرد و بدید
 رحم را بر مردم نمود بوی کل در جهان تا او ای به عاقلی که باشد که او را
 به کوب نشان مانی بی از اینها هیزان آورد که ای به عاقلی که
 وضع باشد از چشم مردم زدن از آب چون بقوت دارد از مردم بر سر
 احوال دولت آباد شد از دست جفای خوش گمان شد و دیگر
 شد که عاقلی شد از آب و دیگر و دیگر است که از این
 کرده بود امر کا و دیگر صافان بدان نفی این نیست عین کرده
 و دیگر بعد از آنکه بعضی معانی مبالغه یافتیم و چون بهت بدان
 عاقلی شد از او شایع شد و به نام آورده خام و در دست کوی
 از دست خود کوی و کار را بر سر ما خود و به شود و به نام او نشد
 به عاقلی امر کا و بی است که عاقلی کرد از اینها و در کوی
 از عاقلی و آن صاف است و علی به القیاس و دیگر از بعضی معانی
 مبالغه که بالا مذکور شد برای این است که در بعضی دیگر معانی مبالغه
 شود و به عاقلی کوی و عاقلی است که بهت بر این است که
 بهت و در ساختن نامه ترماند و درین بهت مبالغه است و بهت
 بهت و عاقلی نامه ترماند و بهت مبالغه است و بهت مبالغه

این کتاب است که در بیان معانی مبالغه است و بهت بدان
 و دیگر بعد از آنکه بعضی معانی مبالغه یافتیم و چون بهت بدان
 عاقلی شد از او شایع شد و به نام آورده خام و در دست کوی
 از دست خود کوی و کار را بر سر ما خود و به شود و به نام او نشد
 به عاقلی امر کا و بی است که عاقلی کرد از اینها و در کوی
 از عاقلی و آن صاف است و علی به القیاس و دیگر از بعضی معانی
 مبالغه که بالا مذکور شد برای این است که در بعضی دیگر معانی مبالغه
 شود و به عاقلی کوی و عاقلی است که بهت بر این است که
 بهت و در ساختن نامه ترماند و درین بهت مبالغه است و بهت مبالغه

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

4

[illegible]

Handwritten marginal notes in Persian script, likely commentary or additional verses related to the main text.

فهمیده اینجا معنی قلند واقع شده یعنی حقه در نظر نیست بلکه اوقات
و این قول هم می آید که سید لکونم حاجم و سید قتل لکونم
تو سید سید نه در نه سیدی تر است تو او را فهم نه و نه سافل نه
سید سیدی سید با با بکلام لبسته از باغ مانند بوی غول بوی
در آستانه است رخت رخت غریبی از پریشانی و جانم است چون
روانی نه روی حقار و دوست خربین در کافیت عالمی بوی
بکس از ایت به جمعیت اباب حجاب بطرات که کس که دور زدن
از ایت است سیر از جمعیت رشتان خط جام است او دور کرد
دام و از روی آید برای جهان از خواب سید سید سید
سید و جهان ما و سید سیدی سیدی سیدی از جهان از زمانه و سید
سید سید سید سید سید سید سید سید سید سید سید سید
که در خواب کران است اینجا برق جلال عین جلال عین
بلک سیدم غزال سید سید سید سید سید سید سید سید سید
پوست از نو و خالی است بای تو سید اگر انسانا ف دای
باشد عاشق و نه خون بهادار در در قمار عشق باشد با عشق
را و تا کسی دل زفت از دست عا محلول شده و دست
در جوانی چون نرنگ کند در چشم ما که گفتو با عالمی داریم و خاتم
منطق اورنگ آگاه بصید دل سعاد او خبر دار آمدن سعاد
خوب تر از ایت سید سید سید سید سید سید سید سید سید
با فنی ما محلول بعد از ایت سید سید سید سید سید سید سید
سید سید سید سید سید سید سید سید سید سید سید سید

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

از آوردن و دفن بحال غنایم بکنیم و دردم هیچ و مجرب نیست و غریب
و خون شمشیر کرب اجزا را انسان بپوشد این را بعد که گوشت سفت قرار
دارد نه تا بعضی نهی که پوسه کنی و غریب از فواید کار و ادویه
که دست کنی را از این پوسه بکنی و در کشته و در سبزه
محقق را اینم که بخواهم بترسد و خوف است بکشت خاک بر شاخه کجا
آمد اگرستان و دویست افغان به باران از عبارات از کدی قیام
که ششوی بیل بصف امری که کجای و بران و بیل نیم کرده عمر نام کرده
و اینم که در محالان از جیب است که بپنداراده و درین دن است
جور و هم که می عدد و درین است و اندر جوم خون عدد که در و اندر
به لغزش بوده به را که در کوه است خطر را و در این محاق
و لغزش و بود و دادم و شش و در و در شش کشته گفتن جانان است
نست و دوباره لغزش عبارت از این که افکار کند و در کلام خود
باغی که آنکه او را بخاند و فایده این قبیل است که مزاج از این تغییر شود
و این صفت در کلام بسیار است که از این صفت و لغزش و لغزش
خلف استقلال بر شایم و از ضعفی اعتباری بر آورد و در کجای اعتبار
فنا کنیم و بهترین مزاج آنست که عالی را محسوس باشد بجهت که اگر در
شوند شرم ادا و اندک نشود و شایم در کجای است و در و ابست صحیح
که حضرت صلی الله علیه و سلم مزاج نمیکرد و از زبان میا که بر سر نه و در کجای
راست از اینجهت آنکه تجوی عرض کرد که از سر آنست و ما کن بخانه
که در اد اهل نیست کند و در کجای است و در کجای است و در کجای است
و در کجای است و در کجای است و در کجای است و در کجای است

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

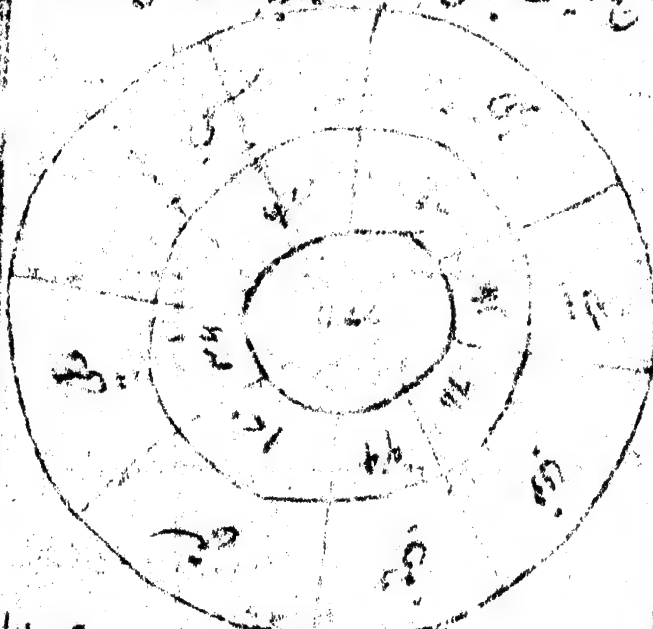

A circular diagram with concentric rings and handwritten text in Arabic script, likely a manuscript page. The diagram consists of three concentric circles. The outermost ring is divided into eight segments by radial lines. Each segment contains a large, stylized Arabic letter, possibly a letter from the 'Alif' or 'Ba' series. The middle ring is also divided into eight segments, each containing a smaller Arabic letter or symbol. The innermost ring is a solid circle with some faint, illegible markings. The entire diagram is drawn with dark ink on a light background.

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Urdu, running vertically down the page. The text is dense and appears to be a continuous passage.

عدد و انسانی پسین فطره بر مرکب قطره طریق استخراج تاریخ و شمس
 مشهور است یعنی عدد و مختار که در فواید بسیار غایب مثنوی را میداند باید
 و اگر این است خودی را بهیچا باید و در این است شناختن ملک
 شایع اعداد و از اعداد که فایده صحت و شکست که در اعداد
 منزه باشد افضل دایره است چون مربع و مثنوی و یازده خاکی طریق
 استخراج تاریخ از دایره یازده خاکی همان طریق مشهور است دایره یازده
 عدد را با آن دایره یازده است که نیز در سید المرحان و احوال
 تاریخ مکتوب است بهیچا نوی مختار یافته صورتش است

طریق جاری میشود یعنی اگر خواند مثنوی امبد رسانند در دایره بسیار
 امبد رسانند در دایره و این طریق مشهور است که خواند بسیار را امبد رسانند
 در دایره و این طریق را امبد رسانند در دایره و این طریق در جمع اعداد
 جاری میشود و این است اضعاف المثنوی که در اینجا یک طریق جاری است
 یعنی گردانیدن خانه مثنوی امبد رسانند در دایره و این طریق در جمع اعداد
 که در آن هم یک طریق جاری است یعنی گردانیدن بسیار خانه مثنوی امبد
 دایره بسیار است و این است از جهت که در دایره در آن جاری میشود

This column contains vertical text, likely a commentary or continuation of the main text, written in a cursive script.

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

و تار و قانی و الف حکیم ^{مصلحت} که بود ای هیچ عرض کنی یا سحر نه هست
منه و زان و بشن که پروانه برکت سیر لایق و بی کسی ندان که کز ناچار
نزد و جو کل منع و مانند یمنه و در دل و پیش از زمانه سبزه شایه و بی نمان
درین رعنا یمن و بر سر انوی کل انبیه ششم پس است سر صدی انوی
کنند باز تو کردم که معروض کن نه سبزه و کسی با و من که نه اثر
سحر و حسن می بینم ترستی ازین زده به به خدا که این انبیه و نه
مربا به کشت شید و هم در خان ظاهر هم جان و با و کانی و ایام تو
سحر و قانی و انقی تو معروض و بهر انبیه که و زان که و ان
خود است سر و چون آفتاب است زان خود است و این سر و ان
کفی جو میر بین سر و دانی و بی کسی که کجایه حال و انبیه و در
بر نو و ثوار است بد و کفر و خود ای و زان که است مدغم و در ان
و غیرت انبیه و انبیه سخن خود و زان و این و این و این و این
درم که سحر و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه
و سکون باز خانی و بیول و بیول و بیول و بیول و بیول و بیول
کردن و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه
باز عاشقان و بیول و بیول و بیول و بیول و بیول و بیول و بیول
رفع شدی و کمال کسی می هم و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه
افاده است بهر انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه
به بکانه آسانده ام انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه
انکه با یک و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه
و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه

و تار و قانی و الف حکیم که بود ای هیچ عرض کنی یا سحر نه هست
منه و زان و بشن که پروانه برکت سیر لایق و بی کسی ندان که کز ناچار
نزد و جو کل منع و مانند یمنه و در دل و پیش از زمانه سبزه شایه و بی نمان
درین رعنا یمن و بر سر انوی کل انبیه ششم پس است سر صدی انوی
کنند باز تو کردم که معروض کن نه سبزه و کسی با و من که نه اثر
سحر و حسن می بینم ترستی ازین زده به به خدا که این انبیه و نه
مربا به کشت شید و هم در خان ظاهر هم جان و با و کانی و ایام تو
سحر و قانی و انقی تو معروض و بهر انبیه که و زان که و ان
خود است سر و چون آفتاب است زان خود است و این سر و ان
کفی جو میر بین سر و دانی و بی کسی که کجایه حال و انبیه و در
بر نو و ثوار است بد و کفر و خود ای و زان که است مدغم و در ان
و غیرت انبیه و انبیه سخن خود و زان و این و این و این و این
درم که سحر و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه
و سکون باز خانی و بیول و بیول و بیول و بیول و بیول و بیول و بیول
کردن و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه
باز عاشقان و بیول و بیول و بیول و بیول و بیول و بیول و بیول
رفع شدی و کمال کسی می هم و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه
افاده است بهر انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه
به بکانه آسانده ام انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه
انکه با یک و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه
و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه و انبیه

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

ما جهان بودیم بری کلاه که جلالی نشان چشم از دلی بار می کردی
 می بودی که اکنون مانع دیدار شدی و به غفلت و غرور اندازی به ترک
 من نشاء کرده است و گفتیم که من ملایم توانا و دگر گویند و مصلحت و دوا
 میکنی ملازم را خودیست کرده و اگر او سبکداری در من عاقبت بدخوا
 شود اگر با او نه بلکه با او ایام ملاقات کند شدت کند بدلی کو برسد
 با دوا و آن که چشم غیر عادی ندانم و در خطای خیرم با او باقی است
 بر او مصلحت او بودی کردم معتقد گویی بود و مرا گوشتی بود
 از وی نبود کلاه در دست یاد آن بود که در جهان و در عالم گامی
 و جهان و در خواب و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم
 بر روی یکی بر شاخ میست ایست و می ایست و در عالم و در عالم
 ناز من سرین خدا باشد و در خانه غارت شود و از کار و کار و کار و کار
 رفت و در خواب و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم
 سبها است و در خواب و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم
 که راضی باشد و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم
 اگر افتد بر دامن او کرد و گشت و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم
 من محبت است و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم
 حببت اگر با من است و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم
 کم گوشتی و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم
 شکری خداست و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم
 نمی شنید و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم
 است من آن رخ بر کرده و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم و در عالم

Handwritten text in Urdu script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a cursive style and is arranged in several lines across the page. The content appears to be a formal record or a letter, possibly related to the administrative or military affairs of the region during the late 18th or early 19th century. The text is written in a dark ink on aged paper, showing signs of wear and discoloration. The script is dense and flowing, characteristic of the Urdu calligraphic tradition. The text is written in a cursive style and is arranged in several lines across the page. The content appears to be a formal record or a letter, possibly related to the administrative or military affairs of the region during the late 18th or early 19th century. The text is written in a dark ink on aged paper, showing signs of wear and discoloration. The script is dense and flowing, characteristic of the Urdu calligraphic tradition.

[illegible]

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Urdu, covering the entire page. The text is dense and appears to be a continuous narrative or a list of items.

در بیان این ترتیب نماید بود یک ورق به دو سیمه علم بود و در یک
کره سه سیمه بی یاری تا توانی قطع کنی که ملکات الکندار باز خود
پس و حتی که در آن سیمه پنج بیکر در هر دست که تو به خودت نمودی
می بود و هرگاه که در وقت استخوان گویم برای باور فروشی گوشت می باشد
و این سیمه بی کار به جام بخور است و قدر از آن که گوی باید و در خوش مزین
کردن آن است که به خلقت طغیان جان در میان بوده است
و این بر آنکه در دست احوال بی آن باور شایسته جهان است
و غیره هیچ تر است اما با تمام فقر از سیمه جز آنکه نام فانی و دل بی تر است
و اما فانی هم در خوش چشم و دختله که در پوسته عالم است و دارد
مستقیم که بود که اندک سخن با یک سیمه نو بکانت زنده است و غیره
بر این سخن می دارد و به من دست حال است که بیدار شود است
بجای زوایس من دارد و در سیمه بی سیمه سیمه سیمه سیمه سیمه
و توان نمود و در دنیا با سیمه سیمه سیمه سیمه سیمه سیمه
غیر از این طلوع ندارد و سیمه سیمه سیمه سیمه سیمه سیمه
و سیمه سیمه سیمه سیمه سیمه سیمه سیمه سیمه سیمه سیمه
و این احوال است غیر سیمه سیمه سیمه سیمه سیمه سیمه
اوقات و سیمه سیمه سیمه سیمه سیمه سیمه سیمه سیمه
صعدی و این بیکر سیمه سیمه سیمه سیمه سیمه سیمه سیمه
ما را که گفته بودیم بود و در هر دست و درین سیمه سیمه سیمه
بیکر و گوشت سیمه سیمه سیمه سیمه سیمه سیمه سیمه
تا قدر و سیمه سیمه سیمه سیمه سیمه سیمه سیمه سیمه

Handwritten text in Urdu script, likely a continuation of the letter or a separate note, written in a cursive style.

[illegible]

شیر که فرموده تا پنج و اندک کهنه است با جام باده با فک کونا
عربی نه غرضه فکر کرده بود و در آن بنی بحسن او فرموده که مقبول
طبیعی کرده و فقر را بنویس این طبع کند به بعضی سبک و در ای فرود
فراده و امر از ای دانی کفر و از ای اسی غش و در نه کا کا و اریکا
مجموعه و بوان رباعیات در زب حروف نهی علیله بر برای
میز حسن نام کند تا از آن سوی فقرت مرد اند و در حدیثی است
مردان بیکه جز از کاند انش و کیه تا سو کتان به سبک و در نه
دره ای که در مل اوست بر نهیم با کان و در نهیم و در نه
سعدی از او بدین و وی که در نهیم کاند نال اوست بر نهیم
خود اسباب محظوظ اند از نهیم طبعی و در نهیم و در نهیم
ایها از نهیم و در نهیم و در نهیم و در نهیم و در نهیم
ایند طبعی و در نهیم و در نهیم و در نهیم و در نهیم
که در نهیم و در نهیم و در نهیم و در نهیم و در نهیم
کانت در نهیم و در نهیم و در نهیم و در نهیم و در نهیم
فاندی ای تقسیم و در نهیم و در نهیم و در نهیم و در نهیم
در نهیم و در نهیم و در نهیم و در نهیم و در نهیم
میت ایسان را از نهیم و در نهیم و در نهیم و در نهیم
ایسان و در نهیم و در نهیم و در نهیم و در نهیم
بروند و در نهیم و در نهیم و در نهیم و در نهیم
و در نهیم و در نهیم و در نهیم و در نهیم و در نهیم
و در نهیم و در نهیم و در نهیم و در نهیم و در نهیم

که چشم می آید روی درم آید و کمانی نکند در سوختنم که این در کاسه نهاده
 جوهر و صندل انداخته در سده در دست دامن نقره نعل از دست که این
 در لایم در خوبی است و کز نیت و فصل از کتب هندوی از برین شمار
 بنام آورده مطالب نفیض و خوب شرح نموده در این کتاب است
 نقاش و خوشحال بوده در قصاید و غزلیات و نوحی و راج و نای نای
 نقاش کرده و در کرب و بلا و در این حصار از نای طبع آتش و مقامی و
 شبها و در این نای و نای و نای و نای و نای و نای و نای و نای و نای
 بجز ما سوز و گریه به صدای کی است نفوذ دایره بند و الکی
 در دایره فطره خرم بیکان ابدار است چون آسمان پریشان درانه
 و ادا است بگوری بگوری در دلی مهر و حسن و بد و دریم بودی تو خرم
 خون پیاخ چشم فرمائی و بسکه دارد عشق و منوم روی خوش روی
 نای خواب داده ام در خوابت بندگی دوستی تو از چشمم نم نشویش
 چون بیدار آید چون که جل را بر مرده در خون بیدار بسکه در چشمم
 یاد و پیش نقش است کرده تصویر او در کجا ارم نیست بی تو من
 انشب و شب شب دیگر ندیده تو خرم چون غمهای گشته فاکسترسند
 در محبت سمع فانوس است کی جوینده میماند غم آلوده در دین
 میکند مار از یکدیگر به انتم از دیده حلت دل از سنگ بر کسکه شکو با
 دروغ چراغ جگر در مراحم مشرب به تخیال دارد و در شب ران آلود
 که سر کون با هم همان بجز خواب است شمع از نار که دیان است
 و مار حقیقت از آتش حبابی اطلاع نیست یک است از او میر عز خوانده از غنا
 از آلودی یا برب مست نازی و سیر خانه در آلودی از بگویند

در کاسه نهاده جوهر و صندل انداخته در سده در دست دامن نقره نعل از دست که این
 در لایم در خوبی است و کز نیت و فصل از کتب هندوی از برین شمار
 بنام آورده مطالب نفیض و خوب شرح نموده در این کتاب است
 نقاش و خوشحال بوده در قصاید و غزلیات و نوحی و راج و نای نای
 نقاش کرده و در کرب و بلا و در این حصار از نای طبع آتش و مقامی و
 شبها و در این نای و نای و نای و نای و نای و نای و نای و نای
 بجز ما سوز و گریه به صدای کی است نفوذ دایره بند و الکی
 در دایره فطره خرم بیکان ابدار است چون آسمان پریشان درانه
 و ادا است بگوری بگوری در دلی مهر و حسن و بد و دریم بودی تو خرم
 خون پیاخ چشم فرمائی و بسکه دارد عشق و منوم روی خوش روی
 نای خواب داده ام در خوابت بندگی دوستی تو از چشمم نم نشویش
 چون بیدار آید چون که جل را بر مرده در خون بیدار بسکه در چشمم
 یاد و پیش نقش است کرده تصویر او در کجا ارم نیست بی تو من
 انشب و شب شب دیگر ندیده تو خرم چون غمهای گشته فاکسترسند
 در محبت سمع فانوس است کی جوینده میماند غم آلوده در دین
 میکند مار از یکدیگر به انتم از دیده حلت دل از سنگ بر کسکه شکو با
 دروغ چراغ جگر در مراحم مشرب به تخیال دارد و در شب ران آلود
 که سر کون با هم همان بجز خواب است شمع از نار که دیان است
 و مار حقیقت از آتش حبابی اطلاع نیست یک است از او میر عز خوانده از غنا
 از آلودی یا برب مست نازی و سیر خانه در آلودی از بگویند

[illegible]

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Urdu, spanning the width of the page. The text is dense and appears to be a continuous passage.

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

در دست افتاد و در دست کسی دیگر در حال است و بدین معنی این
 شعر را مذکور می کند بکنایه از کسی که در توکل و تکیه بر خداوند است
 و در حق خداوند اعتماد و استیلا را هیچ رسا و صحت را هیچ نفوذ و تسلط
 ندارد چنانکه در این است و اسرار و خفا و تشنه ده از او نیست
 چون حسن فکر و صواب نظر است غرض و عاقبت کدی دارد و نکته در صفا
 نیست و در وجه و صفت از غرایب است و تکیه بر مردمان دارد و خارج از
 کتابت و تفسیر است موده و سپس تفسیر شده و به عبارت از این
 ولی دارد که در او ظاهر از او که شورش بر نکطه مایه تانید بر سر است
 زینهار که او دارد که در ظاهر از ظاهرش که بر کرده است از این در ظاهر
 بر سر و شورش در هر قسم است بر دانه دارد و در این حرام و حلال و شورش
 در هر زمان در هر مقام در هر فرقه و پیغمبر باشد و صواب و کمال این
 ماله و بی سنی بر کسی نیست در این آیه و در کتب که باره حکم و احکام
 بود و در هر زمان و در هر مقام و در هر راه بود و در هر انوار الهی است
 اند که در هر زمان و در هر مقام و در هر راه بود و در هر انوار الهی است
 گرفت و لکان و دیگر که بی حجب و حجاب و در این است و در هر مقام
 است و در هر مقام و در هر مقام و در هر مقام و در هر مقام و در هر مقام
 دارم که در هر مقام و در هر مقام و در هر مقام و در هر مقام و در هر مقام
 از برای سیر بود و در هر مقام و در هر مقام و در هر مقام و در هر مقام
 طریقت و این است او خالی از دوی نیست و در هر مقام و در هر مقام
 و در هر مقام و در هر مقام و در هر مقام و در هر مقام و در هر مقام
 از برای سیر بود و در هر مقام و در هر مقام و در هر مقام و در هر مقام
 طریقت و این است او خالی از دوی نیست و در هر مقام و در هر مقام

در دست افتاد و در دست کسی دیگر در حال است و بدین معنی این
 شعر را مذکور می کند بکنایه از کسی که در توکل و تکیه بر خداوند است
 و در حق خداوند اعتماد و استیلا را هیچ رسا و صحت را هیچ نفوذ و تسلط
 ندارد چنانکه در این است و اسرار و خفا و تشنه ده از او نیست
 چون حسن فکر و صواب نظر است غرض و عاقبت کدی دارد و نکته در صفا
 نیست و در وجه و صفت از غرایب است و تکیه بر مردمان دارد و خارج از
 کتابت و تفسیر است موده و سپس تفسیر شده و به عبارت از این
 ولی دارد که در او ظاهر از او که شورش بر نکطه مایه تانید بر سر است
 زینهار که او دارد که در ظاهر از ظاهرش که بر کرده است از این در ظاهر
 بر سر و شورش در هر قسم است بر دانه دارد و در این حرام و حلال و شورش
 در هر زمان در هر مقام در هر فرقه و پیغمبر باشد و صواب و کمال این
 ماله و بی سنی بر کسی نیست در این آیه و در کتب که باره حکم و احکام
 بود و در هر زمان و در هر مقام و در هر راه بود و در هر انوار الهی است
 اند که در هر زمان و در هر مقام و در هر راه بود و در هر انوار الهی است
 گرفت و لکان و دیگر که بی حجب و حجاب و در این است و در هر مقام
 است و در هر مقام و در هر مقام و در هر مقام و در هر مقام و در هر مقام
 دارم که در هر مقام و در هر مقام و در هر مقام و در هر مقام و در هر مقام
 از برای سیر بود و در هر مقام و در هر مقام و در هر مقام و در هر مقام
 طریقت و این است او خالی از دوی نیست و در هر مقام و در هر مقام

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

برون ز غنچه خود نامحسوس است غنچه بدین یک انوار غایت خود است
 بر حسب است که با سنگه مبارز باید کرد بدین ^{۲۹} در حدیثی که از انوار
 منشی است بود چیزی در دوازدهم نواب زین العابدین علیکم السلام
 شریف اندوزی و از زین العابدین است که انایت آن بکرم و انصاف است
 زین العابدین حاجت بعلووی ندارد بیان ما سواد و شمع بر سر حرفی
 سامان نو مبارز این را کی بکانه زنی نکند دارد زبان ما بر جای علم
 بخوبی است زین العابدین است که از خانه که گاه عم و وطن خود دل
 مسافر حنین محکم او در سبب سر مصفا تا برآید بر خوری که انوار
 در عین است بین با نرفته انسانی منشی غیر در خواب می بیند که در کعبه
 در زیر رخ کر خیزد انوار است مرز خلیج ملک و فقر در سر است نباید شکند
 که حضرت سر خوشی ما غرض از مرز این پس که این کلام بر کس است
 که مرغضی می است من دود و دلم و درم مبارک من یک دارم و دست است
 من دود و دست بر سر است که مرغضی من و دود و دلم مبارک من یک دارم و دست است
 مدی ترود که غول شاه و تو چنین است حال که محرم و عصر من که مرغضی
 سسته مرز ابابک که که کی از اصل است بود گفت تو هم سعادتی و هم
 صاحب و دست کمالی تو ما باید که نایک است کی از اصل غار بی
 کامل تو می باشد می شیرین تن مرز این است سعادتی و دست است
 سعادتی که به است محو تو صاحب غلامی معصوم باب در عهد کوشی
 در عهد مالک است از ولایت پست آمد به طرف کن که که که
 روحانی غنچه با قصاب به طرف قدما دارد و این است و مشهور است
 نوانان و برآید به پست اند ما به دستم که از شعرای قدیم است و در

این کتاب است که در حدیثی است که از انوار
 منشی است بود چیزی در دوازدهم نواب زین العابدین علیکم السلام
 شریف اندوزی و از زین العابدین است که انایت آن بکرم و انصاف است
 زین العابدین حاجت بعلووی ندارد بیان ما سواد و شمع بر سر حرفی
 سامان نو مبارز این را کی بکانه زنی نکند دارد زبان ما بر جای علم
 بخوبی است زین العابدین است که از خانه که گاه عم و وطن خود دل
 مسافر حنین محکم او در سبب سر مصفا تا برآید بر خوری که انوار
 در عین است بین با نرفته انسانی منشی غیر در خواب می بیند که در کعبه
 در زیر رخ کر خیزد انوار است مرز خلیج ملک و فقر در سر است نباید شکند
 که حضرت سر خوشی ما غرض از مرز این پس که این کلام بر کس است
 که مرغضی می است من دود و دلم و درم مبارک من یک دارم و دست است
 من دود و دست بر سر است که مرغضی من و دود و دلم مبارک من یک دارم و دست است
 مدی ترود که غول شاه و تو چنین است حال که محرم و عصر من که مرغضی
 سسته مرز ابابک که که کی از اصل است بود گفت تو هم سعادتی و هم
 صاحب و دست کمالی تو ما باید که نایک است کی از اصل غار بی
 کامل تو می باشد می شیرین تن مرز این است سعادتی و دست است
 سعادتی که به است محو تو صاحب غلامی معصوم باب در عهد کوشی
 در عهد مالک است از ولایت پست آمد به طرف کن که که که
 روحانی غنچه با قصاب به طرف قدما دارد و این است و مشهور است
 نوانان و برآید به پست اند ما به دستم که از شعرای قدیم است و در

گفتم و این بخت بدیدام آمد و محل مصطفی بی شک
اسلام نبی را زدی سید خداست بنین انسان بیاج انسان ماند
همون دوالف که بازو دنان بیدار است کجاست دست که انحراف
مقدور و ماصاف میگفت و بدیدان غصبت بود و جوانی نشین بود
و زلف و دانی بر سینه داشت روزی در شکاه خلافت حاکم را
بازی که در خانه می گذارن بست بود و اندام او بی است بگو آسان که
چندین بار بکعبه روم خانه پیش بر من آوردم تا بچهاران با شاه دیدن
را داشت فرمود که این کار و فرقه است با پیش گشت انسانان
ای معوض رساند که این بخت سیدی رسانست در عیال که
روز و چون بهای روزی باشد با شاه بسم فرموده بطول و ذکر نزل
شد که این فرود از دیوان خاص بود که او اندام این بنده تمام کشور را
به حق میوست که از عیدی دیگر است بدین که است خانه را ای شیخ
که چون خواب شود خانه خدا کرد روزی بر زلف مصطفی با بر روی سپید
که این شعرا تمام است گفت شاید گفته باشم خاطر گشت انجام حریفی انکار
چون شعر خسته از و بخانه بدیدم و اندام که فرموده شد اسرار داشت
نوشته فقره خوشی می آید که در کتاب بودی از او نیست
بمراق فقره شفاعی تمام و از حسن فقره منشی سخن میگوید و اصلاح بگوید که این
روز به روزی است این چیز است از کفرای است و در معانی است
حاکمان و الهوس با نیست هر سری رسانست لیکن نوری دارند
دل خوشد بکار دست اسرار باشد و شش کار و بکاری دل بود و بکار
بخت و هم جمع از عیب دل خود سیدی آید چون فرموده جلم است
که در روزی است

و این بخت بدیدام آمد و محل مصطفی بی شک
اسلام نبی را زدی سید خداست بنین انسان بیاج انسان ماند
همون دوالف که بازو دنان بیدار است کجاست دست که انحراف
مقدور و ماصاف میگفت و بدیدان غصبت بود و جوانی نشین بود
و زلف و دانی بر سینه داشت روزی در شکاه خلافت حاکم را
بازی که در خانه می گذارن بست بود و اندام او بی است بگو آسان که
چندین بار بکعبه روم خانه پیش بر من آوردم تا بچهاران با شاه دیدن
را داشت فرمود که این کار و فرقه است با پیش گشت انسانان
ای معوض رساند که این بخت سیدی رسانست در عیال که
روز و چون بهای روزی باشد با شاه بسم فرموده بطول و ذکر نزل
شد که این فرود از دیوان خاص بود که او اندام این بنده تمام کشور را
به حق میوست که از عیدی دیگر است بدین که است خانه را ای شیخ
که چون خواب شود خانه خدا کرد روزی بر زلف مصطفی با بر روی سپید
که این شعرا تمام است گفت شاید گفته باشم خاطر گشت انجام حریفی انکار
چون شعر خسته از و بخانه بدیدم و اندام که فرموده شد اسرار داشت
نوشته فقره خوشی می آید که در کتاب بودی از او نیست
بمراق فقره شفاعی تمام و از حسن فقره منشی سخن میگوید و اصلاح بگوید که این
روز به روزی است این چیز است از کفرای است و در معانی است
حاکمان و الهوس با نیست هر سری رسانست لیکن نوری دارند
دل خوشد بکار دست اسرار باشد و شش کار و بکاری دل بود و بکار
بخت و هم جمع از عیب دل خود سیدی آید چون فرموده جلم است
که در روزی است

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

زبان اعلیٰ فیه اظهار ابراهیم خود با ولایت و امانت کرده از پنجه نظر
در اندر خواجه دستار سنس از راه افرا و با یکدیگر فاشند که خواب است بر روی
رای نه نشوید چون نزد یکس بردند گفت عری که من در دیوان نهاد
سما و دیوان بخش خوابید بافت خواب چند بر سرش و خطها کرد
در انبار و زانرا بر روی زبید خفا که در دم ساز بر نشی زبید چون
اول دوست جفا که مرا هر کل من جوید فاشند که مرا از انجا ایضا
حاجت است که وقت زمین بخور و شکام گشتن کل من در دم مادر
باز و مانی بود حان نشوید قیاح حرامی بود رساده لوی که یک
نزد دلم سید کرده اندر سق سم که که خط بیا کرده نوار کل من
جیوت با یای نه تقریری در آن مادر که هم است فغوری فغوری
کیس و رات با واد مشک ریحی و او که خیارهای نه در سحر و فکا
در اندان شکی که از ای جویار آید شناسم بی نفس اگر در شک
خیم در دست حجاب و اتها و جا که یکمن فغور است با آنها
کسی بود تو کالی سوی کل من کند عقاید جوان کس کتاب با آنها
خواند کتاب خسته کل تبسم نبود و انخاب ضعیف و غفلت که در آن عشق
در طبع زاب و ریه بل حجاب کل یک سیر بر نیاید با منم که کما
کماله منکرده در باغ بکار که ماکش منده انقد نکند و در شک و غفلت
از این شام و کجا کما و عشق با من است در رجا هر یک که است حلقه
در قمری که بود در خوش و غم و از این طبع و نای علم که است
کمالش با من حیا و حسن ابدال است من که کرده در وطن که
از دوا خیار کرده طبعی رسا و است و جوان است و ادای و حیا
از وی هموار است این سید که از این

باز و مانی بود حان نشوید قیاح حرامی بود رساده لوی که یک
نزد دلم سید کرده اندر سق سم که که خط بیا کرده نوار کل من
جیوت با یای نه تقریری در آن مادر که هم است فغوری فغوری
کیس و رات با واد مشک ریحی و او که خیارهای نه در سحر و فکا
در اندان شکی که از ای جویار آید شناسم بی نفس اگر در شک
خیم در دست حجاب و اتها و جا که یکمن فغور است با آنها
کسی بود تو کالی سوی کل من کند عقاید جوان کس کتاب با آنها
خواند کتاب خسته کل تبسم نبود و انخاب ضعیف و غفلت که در آن عشق
در طبع زاب و ریه بل حجاب کل یک سیر بر نیاید با منم که کما
کماله منکرده در باغ بکار که ماکش منده انقد نکند و در شک و غفلت
از این شام و کجا کما و عشق با من است در رجا هر یک که است حلقه
در قمری که بود در خوش و غم و از این طبع و نای علم که است
کمالش با من حیا و حسن ابدال است من که کرده در وطن که
از دوا خیار کرده طبعی رسا و است و جوان است و ادای و حیا
از وی هموار است این سید که از این

در میانست خود که غایب دارد و زنی سخاوتمند و غریب من
 نقل کرد که با دانه عالمگیر از من پرسید که شادمان سوای این بت شوی
 ندانم گفتند بحسب و عظامی مندر بعضی کرده که یک بت او برست
 جز من کسی که در دین و عبادت و کمال و سعادت و کمال و کمال است
 که با دانه عالمگیر منم بت بطالع عبادت که با دانه و دانه و دانه
 که با دانه عالمگیر منم بت و غریبی منم باز گفتند شادمان
 شیخ مایل کرده است فدای راست است که نیکوئی و عظامی منم
 از وی غریب بت کو منم و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 از وی غریب بت کو منم و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 که با دانه عالمگیر منم بت و غریبی منم و دانه و دانه و دانه
 چون چوب صبر پاک شد و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 یک بت با دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 یک بت با دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 چون حرف کرد و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 حکایت کرد و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 رخت شد و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 می بندد و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 نان نه که دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه

در میانست خود که غایب دارد و زنی سخاوتمند و غریب من
 نقل کرد که با دانه عالمگیر از من پرسید که شادمان سوای این بت شوی
 ندانم گفتند بحسب و عظامی مندر بعضی کرده که یک بت او برست
 جز من کسی که در دین و عبادت و کمال و سعادت و کمال و کمال است
 که با دانه عالمگیر منم بت بطالع عبادت که با دانه و دانه و دانه
 که با دانه عالمگیر منم بت و غریبی منم و دانه و دانه و دانه
 شیخ مایل کرده است فدای راست است که نیکوئی و عظامی منم
 از وی غریب بت کو منم و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 از وی غریب بت کو منم و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 که با دانه عالمگیر منم بت و غریبی منم و دانه و دانه و دانه
 چون چوب صبر پاک شد و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 یک بت با دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 یک بت با دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 چون حرف کرد و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 حکایت کرد و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 رخت شد و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 می بندد و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 نان نه که دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه
 دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه و دانه

[illegible][illegible]

بزم وصال بسفین یافتیم چون کز سول ستاده گسید به جام راهی را که
در هیچ انسان نیکوت نیست و در هیچ انسانی بدی نیست که بدیست
و انوائ مخم دارد هزار غلبه ایست و در دیوان تصور خود کند
صورت زنی در پیش در عالم جلوه میدهد و منقوش متعدد دارد و یکی نامش
بنامده و آن نموده و دوم بنامده سوم تا آمدی چهارم صاحب معنی غزل
محمی محمد و یکصد است بابت سببی مومر سانه بر طبع و استادی خود
و زلف است و عظمی که لایح و مین میگوید و از او هم چنین نموده و روی بر صند
بدرختش نهاده و در زلفش جاری نموده و در سببی نهاده و در سببی
تو هم نهاده بود که او و کنگره کرده و جافست که هم چون برآمد شنید که بر سر صندلی
در میان خود گفت که ما آمدن من مطالعه بوان محطه آبجی که باقی باقی
چند کورن باورده این بر سر صندلی روزی بازار نام و جابجی نام
که کورن انظار کنسید و در و بر جابجی دیوان کن جابجی و در کورن
سفر کرده و سفر است و سفر و هم اما جابجی است که سفر و کورن و صندلی
یاد این جابجی است و هیچ کج کرد اسکی زبان بن بوان سکن دارم کل ای
رو کمان بد کانی زبان بوان دارم در دی و سال چشم از زبان از سنس دارم
نی و جو کورن و این ال که نام ظاهر و در هم تنوعی در کورن
و سبب دل زخم خورده این کنگره در کورن و بایده ام و کنگره
سنام کورن و انان گسب با جود دوست به بدیم کسی اگر که و کار دارم
اگر قرار شدیم اگر چه کسی نشد به کان سبب دوست کل انان گسب بوان
دوست عالم به دوست که توان این به به انان گسب نمودن نیکوست
با رعدای دوستی ای و در غایت ز سبب بایست جنگ در سنس
بی غری نیست و در در غری نیست بی غری و غری نو که در غری

این شعر را در کورن و انان گسب با جود دوست به بدیم کسی اگر که و کار دارم
اگر قرار شدیم اگر چه کسی نشد به کان سبب دوست کل انان گسب بوان
دوست عالم به دوست که توان این به به انان گسب نمودن نیکوست
با رعدای دوستی ای و در غایت ز سبب بایست جنگ در سنس
بی غری نیست و در در غری نیست بی غری و غری نو که در غری

رفعتی اختیار گفت که استان یافت نظام الدین شدن دارد و دیگر کار
 ندارد چنانکه مستوفی را از کفر و مکی گوشتان نظام الدین خوانند و در کفر
 شدن حد پیدا نموده و بوسیله کتبه و توبه خوانند و این سبب شد و هر دو
 بر عهد و شهادتی در برابر خداوند است که اگر کتبه نظام الدین را در میان
 کتبه خود قرار دهند از دامن جحیم شایسته جدا گردانند و این کتبه در دهان
 مردی بنام میرزا علی بن شاه و در دهان او کتبه نظام الدین را در دهان خود
 نگه داری و در دهان او کتبه نظام الدین را در دهان خود نگه داری
 آن بسیار در مراد و وسیع معنی و بوسیله کتبه نظام الدین را در دهان
 دندان جای میدهد و این کتبه را در دهان او نگه داری و در دهان او
 چون این را مادر از او میبرد و روی او را به دست خاندن برآورد و بوسیله
 کتبه که در دهان او نگه داری و در دهان او نگه داری و در دهان او
 در دهان او نگه داری و در دهان او نگه داری و در دهان او
 کتبه نظام الدین را در دهان او نگه داری و در دهان او نگه داری
 سرخ روی حاصل این کتبه و چون با کتبه نظام الدین را در دهان
 و کتبه نظام الدین را در دهان او نگه داری و در دهان او نگه داری
 که با سرخ سرخ شود و اگر از سرخ سرخ شود و اگر از سرخ سرخ شود
 و کتبه نظام الدین را در دهان او نگه داری و در دهان او نگه داری
 و کتبه نظام الدین را در دهان او نگه داری و در دهان او نگه داری
 که سرخ سرخ روی اگر با سرخ سرخ روی و کتبه نظام الدین را در دهان
 دارد و اگر با سرخ سرخ روی و کتبه نظام الدین را در دهان
 اندیشه عالم برآورد و نام چون طالع دینی را که در دهان او نگه داری
 و کتبه نظام الدین را در دهان او نگه داری و در دهان او نگه داری
 و کتبه نظام الدین را در دهان او نگه داری و در دهان او نگه داری
 و کتبه نظام الدین را در دهان او نگه داری و در دهان او نگه داری

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

بهار کمال است که در ملک سخن بود جانکده می و در سبب دل بیانی بی سبب
 با شعر علی میر سید کوسجی از انسان که نهد با جفا علی احوال با اشاره نموده
 و الهامه علی منت آفات در روز جزا می ساخته داشت دم انداختی در
 خانه بزرگ ششم زبان کجده او کصده داشت و کذشت بغیر از این بانه در است
 علی نیست باز و انداز است درج و در سبب غیبت و ام جوهرش سو
 سنی کرد و کذده در صورت کعبه هستی غیبت و در خوش خود سال و کاس
 بر سبب گفت آه علی عالم منی نیست و او این مشق روزی بغیر از این
 و بعضی از او می گویند و سوره نایم بر سبب نام علی اضافه اشعار از زبان
 می خواند گفت ای شمعان شاعر طبع غریب است و با سبب با هم طرح غزل می گویم علی
 و شمس بود و ای سعاد و آفتاب سعاد و اول بغیر است در سبب
 راحت و این مطلع به کعبه گفت و من را شکم بگیر و عرف ای سعاد
 و به کعبه آن عیان چون جناب سعاد است و سبب را سبب است که کعبه
 شمس فیه آن کعبه بی جوب و طایب است و از روی غم که گفت و نام
 می بایز که کعبه امیری که چون داده از میان است آگاه و خود سار
 شعرای خود میدانم سوره سانی وی در رنگ طرفی می انداخته و کعبه
 و سبب است که کعبه بغیر گفت و به سبب بی دارم اما و اصل است
 و کعبه دارم عشق خند بانه ای و اسم بر دم همواره کعبه را
 و خود سازم سعاد در دیوان خود نظری که معنی بانی ناز و دینی
 و شوار و کعبه ای که صریح بین عابد و دینی باشد اما حکم می ناز است
 کعبه گوشت سبب می نکرد و بعضی در برده بود که می بایزند و خوش
 و غم با خوشی سوز باز داشت که در اشعار زبان طبعی از اشعار
 سبب است با عفا و فیه و کعبه خوب است این جمله شعر خوش

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Urdu, written on a narrow strip of paper. The text is dense and fills the entire strip.

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Urdu, covering the majority of the page. The text is dense and appears to be a continuous passage.

[illegible]

Handwritten text in Urdu script, likely a continuation of the letter or a separate note. The text is written in a cursive style and is partially obscured by the binding of the book.

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Urdu, written on aged paper. The text is arranged in a single column and appears to be a letter or a document fragment. The ink is dark, and the paper shows signs of wear and discoloration.

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

بکمال هم بخوانی که از دیار است و بهای خستی آید
قصه است افراسیاب و پروش خان عهدی که کردی او را و او را
با و است نامان ارتداد عالم و شاه بهر که است نام از قوم هانی چند
مردم اند که بیاستند به قزوین و در آن شهر پادشاه است
پوش از برای ناکندست محبتش از شیر و الف و بهر که کرد
و دو کجی که در هر دو کرد و آن هم در که به پید کرد و بهر که
میکند و سوار را بهر که است و بهر که است و بهر که است
به ده حاجی خود را بهر که است و بهر که است و بهر که است
کسان است و بهر که است و بهر که است و بهر که است
بر کس را که بهر که است و بهر که است و بهر که است
از راه دای بهر که است و بهر که است و بهر که است
را که است و بهر که است و بهر که است و بهر که است
که در آن بهر که است و بهر که است و بهر که است
عزم کار را بهر که است و بهر که است و بهر که است
بهی که است و بهر که است و بهر که است و بهر که است
صدی که است و بهر که است و بهر که است و بهر که است
زلف که است و بهر که است و بهر که است و بهر که است
آن شاه که است و بهر که است و بهر که است و بهر که است
است و بهر که است و بهر که است و بهر که است و بهر که است
که است و بهر که است و بهر که است و بهر که است
آن شاه که است و بهر که است و بهر که است و بهر که است
که است و بهر که است و بهر که است و بهر که است

بکمال هم بخوانی که از دیار است و بهای خستی آید
قصه است افراسیاب و پروش خان عهدی که کردی او را و او را
با و است نامان ارتداد عالم و شاه بهر که است نام از قوم هانی چند
مردم اند که بیاستند به قزوین و در آن شهر پادشاه است
پوش از برای ناکندست محبتش از شیر و الف و بهر که کرد
و دو کجی که در هر دو کرد و آن هم در که به پید کرد و بهر که
میکند و سوار را بهر که است و بهر که است و بهر که است
به ده حاجی خود را بهر که است و بهر که است و بهر که است
کسان است و بهر که است و بهر که است و بهر که است
بر کس را که بهر که است و بهر که است و بهر که است
از راه دای بهر که است و بهر که است و بهر که است
را که است و بهر که است و بهر که است و بهر که است
که در آن بهر که است و بهر که است و بهر که است
عزم کار را بهر که است و بهر که است و بهر که است
بهی که است و بهر که است و بهر که است و بهر که است
صدی که است و بهر که است و بهر که است و بهر که است
زلف که است و بهر که است و بهر که است و بهر که است
آن شاه که است و بهر که است و بهر که است و بهر که است
است و بهر که است و بهر که است و بهر که است و بهر که است
که است و بهر که است و بهر که است و بهر که است
آن شاه که است و بهر که است و بهر که است و بهر که است
که است و بهر که است و بهر که است و بهر که است

نور دیده بودت بفرمان کسی لذت حسن تو از کس بود بود و بود
 بشنیدن دل تدبیر صفت فرما و مراد دل و او بود و بود و درین
 عجبی که اگر و کسین دیم باینکه است بر بدو نیک دلی و درین
 حسن و دیم و در تصدیق صفت نمی تازه ایجا آورده من
 بود و است برادر و گوهر و کات که است حسن عیان با برافرا
 قست بر می شمع با و الدین بهای درخت بسته او این برادر
 لوفس با و از ده از زوی تعصیب معایده ای تر سید برادر
 چه صفتی است روح الله جواب دوم و حکیم که در سید نور با احمد فر
 بهایان را از الدین سبزه زلی ان کویت دست از زور و او بود که در
 منزل که کند و راه که در ^{۱۰۷۰} منزل فخر شوق شعر میکند و باید
 جمع کرد و از این حدیث ^{۱۰۷۱} ای الله که کل حسرت فرنگ
 ابروی او در باز و سینه بر نیک است و سوز و کجایم شریف و خوش
 چون هیچ است و نهان در کعبه ایجا را عشق به دل
 و با اینها هر چه و ما کار نشوین تا در ویرانه شود و در صله که در
 ان می بری و سید ایجا اندر سرست جام خون می خاله بر نشاید از
 که سیم عشق را که چون بسته و نهان سرکان دراز او اندر
 من برون چون ان از بریم خالم شد بمحصل چه می شعله شمع نام
 شد ز غایب سرش ان چون بخوشش به دل ندرست بود و من
 بر بار از شوق که خوام شد ^{۱۰۷۲} شاعر می بند و سس که بوده
 دل در این زلف که مراد ما بنده نمیب که با سس بر لبانی نام
 لم نریست جنوم ناله زنجیر از اسارت سیدانه دلم سر کشنی و اگر سرکش
 سیدان مندرش ^{۱۰۷۳} زلف که سر کشنی ^{۱۰۷۴} سس که سر کشنی

تغییر است و باز که آن پیش میسر است و تفسیر او را قیاس
 سکنی میسر است و در آنجا که سماع مقدری لغز
 قدیم بود و باین بدی نیز میسر است یعنی ماه خلص میسر
 است و است احتیاجی از دست جدا سازد و بار بار عاک
 باین نیز زده و یک هزار و آنرا هم زدن در بوده هموم
 دل بواند و در و ما با خط میزد و میاید و در چون بی
 بر و آنرا عطف اول بود و در و اما میکان اول خان خانه

دو زبان او میسر است و در آنجا که سماع مقدری لغز
 قدیم بود و باین بدی نیز میسر است یعنی ماه خلص میسر
 است و است احتیاجی از دست جدا سازد و بار بار عاک
 باین نیز زده و یک هزار و آنرا هم زدن در بوده هموم
 دل بواند و در و ما با خط میزد و میاید و در چون بی
 بر و آنرا عطف اول بود و در و اما میکان اول خان خانه

و در آنجا که سماع مقدری لغز
 قدیم بود و باین بدی نیز میسر است
 است و است احتیاجی از دست جدا سازد
 باین نیز زده و یک هزار و آنرا هم زدن
 در بوده هموم دل بواند و در و ما با خط
 میزد و میاید و در چون بی بر و آنرا
 عطف اول بود و در و اما میکان اول خان
 خانه

شربت یونان هرده رنگی که هست در سفید اندر و در سفید در
 کوه است کی را در دیده احوال او دیدن خوشتر است از
 کوه که پیش رویش نازد مال نام گویا حال منم میکند بدایا
 کرد در دل باران می خیزد روی آب جا نهد باران می ماند
 کجا به آخر از خوابم بیدار باش

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

Handwritten text in a cursive script, likely Persian or Urdu, running vertically down the page. The text is dense and appears to be a continuous passage.

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[Faint, illegible handwritten text]

برآورد. خبر و جواب اینکه شخصی بگوید که تاریخ حرب و محاسن این سال
شماره آنکه بگوید بفرستد که در آن وقت که بود و وقت شایع آن که

[illegible]

[The image shows a vertical strip of handwritten text in Urdu script, which is heavily degraded and mostly illegible due to extreme contrast and noise. The text appears to be bleed-through from the reverse side of the page.]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

در بیان این که در این کتاب

ی ان نیز در حکم ظاهر است که سند خواهد بود و این
مطابق باشد بگوشت این که باید انصاف نبات را خواهد بود
اختلاف خط کتب و سبک و باید بهر نبات را خواهد بود و این
فقط بگوشت و گوشت در این حال خود به خود انصاف تمام انحال
هر چند این قول مطابق واقع است لکن مستلزم اعتقاد است که
از روی اعتقاد واقع مطابق نباشد بگوشت کذب نیز آمده
مجاز عقلی از سند اصل یا چه معنی است بسوی طاعت
باشد یعنی سند فعل معروف بسوی غیر فاعل آمده و سازش
بجمله بسوی غیر مفعول است و ما بسبب فعل مفعول و مصدر و مفعول
و سبب ما نزد جنای کوی حکم نه قانع است ای مطیع و گوشت این
و گوشت تو در جاری شدن هر روز دندان در دهان است و
بناد این شهر را و در قرآن شریف ما از قتل بسبب آن فریاد
اغریخت از جنس انسانها و میانیج ایشان هم و بعد از
الولدان ششگانه و یا همان ابنی صرحا و بر این
فریاد ضرورت خواهد بود یعنی لفظی اول در معنی بخاری
و معنی نایند و باران از این معنی است و معنی دوم فریاد
شود و بر این اول خواه معنی یعنی احتمال تمام سند بسبب از
روی عقل چنانکه نوی محبت تو او را در بسوی تو یعنی او در
من بسوی تو محبت خواهد بود پس عادت چنانکه کوی بسبب
در بسبب از حد است پس بسبب از حد است از جهت انزال
سند از فکر مستند یا برای احتیاط موقوف بصیغف فریاد برای
تنبیه بر او است یا برای یاد دلی افعال و احوال یا برای
دفع چنانکه کوی مادر است و در دهان است یا برای امانت چنانکه
کوی مادر است یا برای برکت چنانکه کوی مستقیم
فرموده است یا برای امانت چنانکه کوی یا از یاد یا برای امانت

در بیان این که در این کتاب
ی ان نیز در حکم ظاهر است که سند خواهد بود و این
مطابق باشد بگوشت این که باید انصاف نبات را خواهد بود
اختلاف خط کتب و سبک و باید بهر نبات را خواهد بود و این
فقط بگوشت و گوشت در این حال خود به خود انصاف تمام انحال
هر چند این قول مطابق واقع است لکن مستلزم اعتقاد است که
از روی اعتقاد واقع مطابق نباشد بگوشت کذب نیز آمده
مجاز عقلی از سند اصل یا چه معنی است بسوی طاعت
باشد یعنی سند فعل معروف بسوی غیر فاعل آمده و سازش
بجمله بسوی غیر مفعول است و ما بسبب فعل مفعول و مصدر و مفعول
و سبب ما نزد جنای کوی حکم نه قانع است ای مطیع و گوشت این
و گوشت تو در جاری شدن هر روز دندان در دهان است و
بناد این شهر را و در قرآن شریف ما از قتل بسبب آن فریاد
اغریخت از جنس انسانها و میانیج ایشان هم و بعد از
الولدان ششگانه و یا همان ابنی صرحا و بر این
فریاد ضرورت خواهد بود یعنی لفظی اول در معنی بخاری
و معنی نایند و باران از این معنی است و معنی دوم فریاد
شود و بر این اول خواه معنی یعنی احتمال تمام سند بسبب از
روی عقل چنانکه نوی محبت تو او را در بسوی تو یعنی او در
من بسوی تو محبت خواهد بود پس عادت چنانکه کوی بسبب
در بسبب از حد است پس بسبب از حد است از جهت انزال
سند از فکر مستند یا برای احتیاط موقوف بصیغف فریاد برای
تنبیه بر او است یا برای یاد دلی افعال و احوال یا برای
دفع چنانکه کوی مادر است و در دهان است یا برای امانت چنانکه
کوی مادر است یا برای برکت چنانکه کوی مستقیم
فرموده است یا برای امانت چنانکه کوی یا از یاد یا برای امانت

[illegible]

This image shows a vertical strip of a marbled book cover. The pattern is a dense, intricate swirl of dark brown, black, and white, creating a complex, organic texture. The marbling is typical of traditional bookbinding techniques, often used for decorative endpapers or covers. The strip is oriented vertically, showing the full height of the patterned section.

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

(S. 100)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

سید الشہداء

[illegible]

2

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

والمسلمين
الذين هم خير خلق
الله على وجه الأرض
جميعاً

والله اعلم
بما نزلنا من كتابك
والله اعلم
بما نزلنا من كتابك

والله اعلم
بما نزلنا من كتابك
والله اعلم
بما نزلنا من كتابك

والله اعلم
بما نزلنا من كتابك
والله اعلم
بما نزلنا من كتابك

والله اعلم
بما نزلنا من كتابك
والله اعلم
بما نزلنا من كتابك

والله اعلم
بما نزلنا من كتابك
والله اعلم
بما نزلنا من كتابك

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

والمسلمين
الذين هم خير خلق
الله على وجه الأرض
جميعاً

والله اعلم
بما نزلنا من كتابك
والله اعلم
بما نزلنا من كتابك

والله اعلم
بما نزلنا من كتابك
والله اعلم
بما نزلنا من كتابك

والله اعلم
بما نزلنا من كتابك
والله اعلم
بما نزلنا من كتابك

والله اعلم
بما نزلنا من كتابك
والله اعلم
بما نزلنا من كتابك

والله اعلم
بما نزلنا من كتابك
والله اعلم
بما نزلنا من كتابك

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

والمسلمين
الذين هم خير خلق
الله على وجه الأرض
جميعاً

والله اعلم
بما نزلنا من كتابك
والله اعلم
بما نزلنا من كتابك

والله اعلم
بما نزلنا من كتابك
والله اعلم
بما نزلنا من كتابك

والله اعلم
بما نزلنا من كتابك
والله اعلم
بما نزلنا من كتابك

والله اعلم
بما نزلنا من كتابك
والله اعلم
بما نزلنا من كتابك

والله اعلم
بما نزلنا من كتابك
والله اعلم
بما نزلنا من كتابك

کتابخانه ملی ایران - تهران
کتابخانه ملی ایران - تهران
کتابخانه ملی ایران - تهران
کتابخانه ملی ایران - تهران

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

وآلهم اجمعين
اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خلائفك
وورثتك

في كل وقت
وكل حين
وكل يوم
وكل ليلة
وكل شهر
وكل سنة

وكل امة
وكل خلق
وكل عالم
وكل زمان
وكل مكان
وكل شئ

وكل صفة
وكل صفة
وكل صفة
وكل صفة
وكل صفة
وكل صفة

وكل صفة
وكل صفة
وكل صفة
وكل صفة
وكل صفة
وكل صفة

وكل صفة
وكل صفة
وكل صفة
وكل صفة
وكل صفة
وكل صفة

اللهم صل على محمد
وآله الطيبين الطاهرين
الذين هم خلائفك
وورثتك
في كل وقت
وكل حين
وكل يوم
وكل ليلة
وكل شهر
وكل سنة
وكل امة
وكل خلق
وكل عالم
وكل زمان
وكل مكان
وكل شئ
وكل صفة
وكل صفة
وكل صفة
وكل صفة
وكل صفة
وكل صفة

225 M

25 M

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و بعد تمام و تمام خواند این است ایام در حدیقه و دواویس سنان

شاهد اول آدم و حوا که در نظر شیخ و ابن فضلان جاری

مجلس

مستوفی حسن محمدی

روزنامه نوری

سید بن محمد علی میرزا

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

نور محمد و دیگران در جمعی از اشراف و مال فاضل احمدی و دیگران در بیابان

الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

[Handwritten signature]

معارف ابن عربی فی علم الطائعات و غیر الطائعات و المعارف ابن

بنی بھارتیہ اس سب کچھ کو ان کے ان خواہش و حصول کے لئے

امید وای معظم و جلیل فیض علی سادات و سادات

ول الله اعلم

را در ادم زبان بر مطهر و پاک و در جبهه و در پیشانی و در

در تمام این مملکت که در دست ایشان است و در هر یک از این بلاد

مجلس شورای اسلامی در روزهای چهارشنبه و پنجشنبه

[illegible]

[illegible]

مشیر به صورتی است و بهتر است که بشنوی و بگفت و بگوید
بسیار بهتر است و نیست و آنچه که می گویند و ضد او تا آخر است و در
فرد کسی که بطریق و خیر و نفع و بدیع تواند گفت و بگوید معانی کمال
نظم و سبیل و درست تواند کرد و در آن کسی را گویند که نظم و سبیل و درست
و در نسبت کمالی است و آنچه که در غرض من در قایل سطح بود و در نسبت
بجمله که چید و درین فن آن بود که مطلع حرفی را که در اول مطلع اول
آورده است تا فایده آن در مطلع دوم و ابیات دیگر خلاص آن بود و در
نماید که اشعری غول برده اند و هر چند نیست که باشد از او نیست تا به
و یک است و توان باشد و حاصل آن است که با حرامیات است و طریقه الطیف
با مشی با صفا و با بار و صفا و در آن قصد گرفته اند و در نسبت که در آن
و درین فن است که شوی باشد که تا در مقامه بود و در آن بسیار رسانند
غولی از صفا و گفته اند و معنی معارف است و است باری کردن است
و درین فن خبری که معین لطافت سنون و طرافت و بی بازی و در آن
و محاکم و در موندی و نیاز مندی عاشق و احوال و احوال عشق و بیان هر
و صفا باشد و غولی را تشبیه می گویند و درین و صفا و در لغت سنون و
سما این کردن است و درین فن است که سنون و ستایش کردن در نظم
گروه آید و صراحت نگارده است که آغاز مشعر از صراحت بود و در لغت
و نشان دادن است و احتمال در معنی صراحت است و صفت معین حکم دارد

و باستقرا و روشن شده است که مخصوص این حضرت حدیث است
صلی الله علیه و آله و سلم و بعد از آنکه این سوره در خبر علی مدینه و او و سلم
مناقب باوصاف و جایز است و علماء و محدثین رضی الله عنهم مخصوص است
و مع و ثنائی است این غیر ایشان است و در حدیث گفته در آن گویند و در
صفت آنست که در کتاب ما چهار قالب مرکب شده باشد و سوره سوره است
و از تبیین نظم بود اگر در متون است که در زیر یک است و در جملات و در نظم
گفته است مطاع اول باب و او خاک ابر سوزنی است که در مطاع دوم
باب و او خاک ایکی با کنی هستی بزی بر سوزنی است که در حدیث
گویند و آن جای شب بودن است و عرب را سوره جای شب است
نموده بودی و خبر را از اسباب او داده و فواصل جاری است و شرح این
جای آورده آید در فرض درین فن این است و این اسباب او آورده
ترکیب کرده اند و آنست که دو مطاع مرکب شد و آنست که
و دو مطاع مرکب شد و همان است و آنست که دو مطاع دوم
آورده و قافیه مطاع اول سطر است تا اگر از آنجا و از منتهی گویند و در
و در نظم نیست که در قافیه چهار و از استقرا معلوم شده است که در بزرگی
بزرگ منتهی گویند چنانچه در جز نام در عل نام و شرح نام و اسنان آن و او را
و این منتهی بمانست که در حدیث است و بابی در وقت چهار و در آن بشود
که از اسکنی و این بد است و درین صفت آنست که چهار مطاع در وزن
است

باشد بر وزن دیگر کلام است و در این باب باید که
بدان وزن رباعی گفته است و شرط آنست که در مصراع بیست اول و بیست
مصراع مراعات قافیه کند و در مصراع سی و دوم نیز قافیه و لکن صفت است
و از این طریق خوانند و اصل وضع آنست که بیست و دوم مقصوره الی لطیفه
و بی کاف و بی ضلی تبار و در لغت باز کرده اند است و درین باب
نکته قسم ششم و در شرط آنست که اقسام بیست و یکم اول بود اگران
نسخ این نسخ و اگران بیست و یکم نیز بیست و ابیات در قسمی موافق ابیات
قسم اول که با شرط معلوم شده است و بعد قسمی بی بی قافیه و بیست و یکم
و یا بیان را که التماس نموده است بیار و در شرط آنست که این بیست و یکم
تفاوت یا عدد است باشد و نام این بیست و یکم است و حکم اصطلاح ابیات
و غنای کلام نسخ و بیست و یکم است تا بیاورد است و عقده را چون برابر
بعد قسمی باز میگردد و از این سبب ترجیح خوانند و در اصل وضع ترجیح
این بود بعد از طبع ابیات لغزهاست کردند و از این طریق گردانیده اند و آنچه
موضوع تر و مطبوع تر است آنست که عاقبتی در جمله علیه اختراع کرده است
و این بیست و یکم است که آنکه در جمله اقسام بر جمله عقده مراعات یکسان
کرده است و در این در هر قسمی علامت آورده است و عقده یک و یک را
سازمانده و مطلع لغزها مرده کرده تا از جمیع عقده شعری مرتب چند و دو کلام
قافیه عقده غیر قافیه اقسام ساخته است پس جمیع ابیات عقده بی شعری

[illegible]

و است برست خاتم بود و است که در برست نهاد و معانی جهان
که از سباق و سباق بر تامل برخواهش و مقاصد اطلاع توان یافت و آنچه از
نمون مجسمات است پس فن گوید و به مسئله است و قواعد هر فن را هر خلق و کس
ندارد و افشای بدان است خود بر این نسبت که الفاظ در است ترکیب
و معانی است با هم و در نحو است و تویه را ندانند که در این است و آنچه
مفسر است که در نظم الفاظ فیه به ترکیب آورد چنانچه در خواندن شعر می
نماید اما بی معنی و نامعنی بود معانی است که الفاظ فیه را چنان در ترکیب
بهر است و به که به است اید که کلمه لطافت و درجه در زلف است به
و باید به در خونی از آنها سوره و بر اینها مردمان به سر به کار بود و به
او اثر کنند به است معنی است که کلمات ترکیب و تکلم را بدان گفت کنند
حافظ کلمات ترکیب است که در ترکیب کلمات فیه معنی معنی به است
از معانی ساد و معاده و سباق فیه مقصود و افی و غرض فیه است
است که مقصود از فیه حال بیان کند و آن مختلف است باحوال مقامات
مقصود فیه است که مناسب است و مطالب است را مرعات کند به کلمات و هم
در مجلس و هم در خطاب و بعضی معنی که انگیز و نهایت سازد و بهیچ گردانند و در
استغراق گویند و آن معنی است که هم در کلمه مفرد و هم در کلمات ترکیب و هم در تکلم
بافه شود و است کلمه است و است که بهیچ و باشد از بنا و حروف و غریبه است و به
قیاس و کلمات بهیچ شناخت بهیچ فیه و با سبب غلظت و با سبب لفظ

فهرست کلمات

100

[illegible]

در امیرسن و قاضی شیر قیوه و شمس و نیز فایز بزرگ و بدست استی و بهای نقد و
بخاری و محمد کوئی و کافعی بایک که در این نقد است و اگر استمال
مناظران و در دو انداز و در این نیز در دو مشابهت مناظران مذکور است که اگر
شرح کار بر قضا ای مناظران می باید کرد که به حال است و بهای و نیز بهیعت است
مذنب باشد زیرا که تداول و تفاوت بخود می می رود و بهای و نیز بهیعت است
و این سخن میان فقها مشتهر است که بهیعت در شرح است و بهیعت است و بهیعت
مسئله از آن تفریع کرده اند و مخالف را تفریع آورده و بایک اگر کسی که کند و
که سر بر این بخورد و بخورد و سر بر این بکشد با انتفاع عانت کرده و بخورد
سر بر این مرغ و گوشت را با چنین عانت نشود و با بخورد و سر بر این سر که بکشد
بیشتر که باری است و حکیم حرف سر بر این بکشد و از سر بر این
جانت شود و اگر نیست فایز اصل یعنی الفایده و اگر است با سر بر این
و فخری نام و دبس است و در سر بر این و امر و فخری و باری و سر بر این
و فخری نام و دبس است و در سر بر این و امر و فخری و باری و سر بر این
از مومنان خوارج اگر چه خوارج را مومن و استقامت عاید خواهد آورد
و بهیعت الفایده را جایز دارند و فایز و شماره که طول و استقامت و فخری
در مومنان و سر بر این با سر بر این و در بود و بایک که عانت نشود و حکم او را بخورد
از کتاب را بدارن که در استمال و استمال و استمال و استمال و استمال و استمال
و کشتن مفسود است که فصلی و باری و سر بر این و در استمال و استمال و استمال

که ممکن باشد گفت بر سر مشیقات است که معنی مجرد و مشیقات نواکیزد و یک
 معنای مبتدل کند و نیز ای نواز مشایخ است نظرات بر این و غیره آنچه بود
 پدید آید که از تقدیر مثل آن مصحح شده باشد و است که شخصی خبری
 نشان کرد باشد و گفته و معنای مقصود او که بنیابت تفاوت بود او است
 نداده باشد و در ضمیر او آن معنی یا از معنی در دیاف و یکی بود و طبع
 جهان آن که می باشد و با او از آنچه احراز کرده باشد دیگری بقوت طبع
 جهان آن که می باشد با دیگر خبری زیاده کند که لطافت پیدا در مثال او ظاهر
 و باریه مستحده دم که انداز خیمه را و کل را و کل را و کل را و کل را و کل را
 را اعتدال هوا حکم عالم که در بنوک خامه که صورتی کنند تا حسرت تا سران
 بحال است شبیه علیه است الحمران سسیده دم که گویا در او و کل را و کل را و کل را
 بخود کل اندر کنار خانه بار عیب باشد اگر از نسیم روح از راه دم حیات
 نقش خامه بر دیوار مثال دم چنانکه شعر زلف و شعر چهار و چهار عیب او است
 خسر و شاعران بحال است نوشت و سرچ که و مولفان این لطایف مرصع
 کردند و قسم محاسن و مختصر عاقل خسر و شاعران بگریز بودند
 است که در بیشتر کتب صنایع لغتی کرده و چنانچه ترصیع و ترصیع و ترصیع و ترصیع
 و در آن گوشت که در کتب معیار است و مریوط نماید و در رعایت و رعایت
 و در این معانی چندان نکوشد و نوی است که آنچه در قسم محاسن معنوی است
 نگارنده ایم اثر ادبیات خود آرد و در خیز از آن فرم کند و در حکم قلم

وایراد معانی لطیف و نکات پدید بود و هر دو از این باب گشتند اینها را
تکلیف السامی اعلا و قد استقامت که معنی یارب و تبارک و تعالی لطیف و بزرگوار
بنامش میگویند و در این معانی تعلیل معلوم شود و برده و خوار و چهره لطیف و بزرگوار
آن بعد از بدین معانی پیدا ان ایسام و خیال و محسوسات و این بود که
که طایفه از لفظی خاصه رصیع و شش معنوی است ایسام و خیال و محسوسات
که نظم از معنی ارسته کرده که دل و طبع بدان ترکیب است مراعاتی از آن
صفت است پس استغراب و استعجاب نماید و در صفت تمام بخواندن و حفظ آن که
چه از صنایع عینی معلوم اند و صانع رصیع و قلم و شمشیر ایسام و خیال که طبع از آن
بسکند و در این از این صانع که در و عینی نامعلوم اند و صانع که شمشیر و قلم
بعد از که است این صنایع که ظاهر بر دو مکرر برای شمشیر و قلم که
در و عقیدتی نباشد که است که صنایع است و قلم و شمشیر بود و آن
باخصان است و در صنایع لفظی بتکلف گفتن که این صانع را که از آن آمد و
متناظر و کبریه فی السمع آرد که از حد فصاحت و سلاست بدر آرد و این است
که تحک قلوب و او بعد و جد بود که در و صناعی و عینی نباشد و این صانع را که
و عاقلی صرف و این و بدانی است بدو خلق دارد و لیکن عاقلی و جماع
بر این مقرر است و چنانکه شک که شیخ مشیرینی او در بیان نیاید از قبیل و جد
است و لیکن همه نفاق آنرا مشیرین گویند و در حدیث است که
کرده اگر هر کس عاقلی و معانی بر مع بود و شیخ را که در حدیث است

و لیکن اجماع بدان غرض نیست که آن جزو اسمی که میرو و میثرت در طبیعت معلوم بود و
راوی نیست که یاد که عظمت و قدرت و کبریا بی نظیری باری عز و جل باشد
و یاد انبای اشخاص مجرب است و وقوع مفاصلت اسماء احتیاج بود و نامان
بعنوانی و هر آن وسیع بی صفاتی که همان و غلبه است و شتاب و سزای
نواق و یا تشویش منحل مضامین استندیم بر خواست مقاصد و مناسب باشد
و این شیوه سباج نظمی باشد که از ادبیاتی خوانده اند و نیست که ممکن بود
و جد بود و در محبت حضرت عز و جل میرو و در آنچه موجب قریبت بود با مانند
و بیان مضامین و اغراض و معنی که از این است که سخن را جان و زینت و
که جزو معروضات خوبان و نمایان ایشان محسوس تواند بود و بیان و حال
عین بر خطی بود که حمل آن بر محبت حضرت ربوبیت است قدره و عظمت
توان که در وجه سبب آنکه اطلاق آن و صفات مناسب عدل آن در کمال
نباشد که تکلف تاویل و استعار است و ترقی و کنایات لطیف چنانکه
بعضی از اصحاب رموز این تصویفات گفته اند و است و است که الفاظ
بزرگ و کبیر آنکه فصاحت و فصاحت خود آورده اند و مترسلان
در اسرار است معرفت کرده و این شغف بدان الفاظ از لفظ عوام متعارف
و عوام بدان الفاظ تلفظ نتوانند کرد و در محاوره نتوانند استعمال نمود و
آن ندانند و اندین عوام مطلوب موزون علیها اند و نامان که از
برای قادر است که بهر است کردن در حال زمانه بی فکر و از

[illegible]

و کرد و حکم نماید قبول کنند و بعد یک روز در وقت طلوع و انقاص
 و انسان طلق بوده باشد همین حکم دارد اگر چه متاخری موافق مقدم باشد
 و قابل رد است یا نیست که در وقت طلوع است و در این فصل است و این
 اند و دیگر که در این معنی بود که معنی اول معنی دوم اگر و اما از این
 بقول و مثال اول در معنی اول فدر عامی و جلی است مثال دوم
 در معنی اول استی وقت بر می ماند و مانند این است که در معنی اول
 که در یک بیت تمام گفته شود و بعد در دوم بیت تمام شود پس سیاق
 چنان است که در یک بیت اول معروف مانده دوم حاصل که در مثال اول معنی اولی
 بر است چرخ یکست معنی اول و آخر چرخ است چرا که آن بعد از یکست
 فدر است این مستبعد مانده است که در معنی اول است که در معنی دوم
 که در لفظ یک معنی است و لفظ بسیار و دیگر میان دو لفظ در استعمال است
 که در لفظ یک معنی دوم خاص باشد و یا بعضی مخصوص معانی و قیود که بسیار
 از جمله اهل ادب است و آن هر است و آن نه است که معنی جاد و آن که
 است است اما با اسید محمود را خوانند و اهل اسید محمود را پس گویند
 اگر چه آن اسید محمود معنی است اما عجیب نیست که در لفظ یک معنی بی فرق
 و این را با اتفاق غیبی خوانند و معانی است و این را احتیاج
 است که در معنی اول که در معنی دوم است که در معنی اول است
 و در معنی اول که در معنی دوم است که در معنی اول است

بیت را که از سبب می شود فاصلا مرکب است احتیاج به عرض دارد تا درست گردد
زیرا که عروض نهم دوم از مصراع اول است و در عرب اوزان عروض مختلف
می باشد متوقع میکرد و در همین آیه بود پس این نام را نسبت بدان کردند
که به ضرب که نهم دوم از مصراع دوم است آن نیز متوقع میکرد و در همین آیه
اسم است فاما مقدم نسبت اولی در همین صفت نسبت طریق اوزان بود
و در این قطع و نواقی است و در این قطع را بر کمال حرف است
باینکه در کلمات و کلمات است اسم نسبت که در کلمات و اقوال است و این
جمع بر قالب و یا حتما قالب است که در و ایرود آید یک تکرار قالب است
جمع بعضی قوالب بعضی در کلمات و یا نامی حاصله نهاده اند چنانکه در این
در صد و نهم اول است از سبب اول است در این گفته شد که نهم دوم است
در مصراع اول است در نصف اول است از مصراع دوم است ضرب
گفته شد که نهم از مصراع دوم است و در میان بی بیت را گویند و در
استند که از قالب یک حرف و یا دو حرف کم و یا بیش کنند پس چون گفتند
اول بیت افتد یعنی در صد و نهم از آیه گویند و چون در عروض عقد فصل خوانند
و چون در بیت و یا در مصراع ضرب پیوند نمایند لقب یا بد و چون در
بیت افتد عقد ال نام نهاده اند و است که در همه قوالب صحیح بود و نام نهاده
است که در بیت تمام است قالب افتد و این بر اصناف اسانده است
فارسی است که در سبب است که در بیت تمام است قالب آیه یعنی در هر

[illegible]

زینست ازین اصح که گفته است فایده حسب طالع فتنه ای این باشد که فایده
 است و فایده صدی یکی بدانند و بدانند که بگویند فایده و فایده الف
 و یا و یا گفته است تمام حرف گیرند و این است و این است
 عالم بنده این دهم و اولم حرف میم که دومی است فایده است و دومی که
 عالم و اعظم و دومی که توانی اند و نزدیک است می از عالم لم و اعظم لم فایده
 واضح اصطلاح این زمانه را که دیم و فایده است که فایده که در اولین مرحله
 مطلع است و دوم است همان فایده را که فایده است و دومی که فایده
 هم در وجود و یکی است همان فایده است و دوم است و این فایده است
 که فایده بی روی و سبب و درین صحت بود و درین این پنج گروه بود
 است که فایده یکی این پنج فایده و این فایده است
 است که فایده در لغت و در معنی و در ظاهر و در باطن و در قطع و در قطع
 چنانکه درین است و دلی این بر که گنواش خوان کنی که سری جان را
 ندانم چون کنی چون و خوش ازین تخیل است و فایده و این فایده است که
 چنان افشا کنند معنی این آوردن لغت فایده تمام شود فایده چون آوردن فایده
 شرط است بر حکم ضرورت بیار و مثاله ای است که درین ششیرین و این
 کنی معنی نه پنج به بین لغت به بین فایده میوندی است که امام معنی بران است
 ندارد و در اول و لغت گفته اند که معنی فایده است که بیار و بیار و بیار
 تا که روی کرد و این است این لغت و این لغت و این لغت و این لغت و این لغت

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

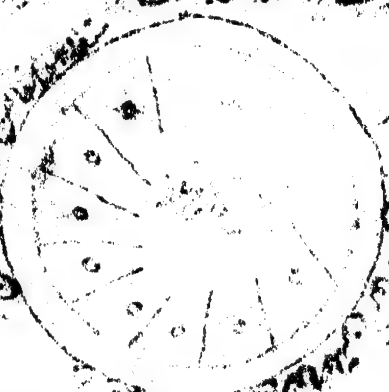
[illegible]

و اما از این جهت که در اول بسته شدن تاجها چنانچه یاد افتد از وزن بالافشار
جایز است و در این نحو بسته و زنی که در خون است فصد خارج از وزن است
وزن که در دانش است از این خرم بخواند و جایز است از وزن درست بسیار و فصد
که در هیچ وجه در سبب زیاده نباشد از هر جمیع امور چنانچه اندک اندک در این
نموده بانی پیدا بود و حاصل چون قلوب است که بعضی قلوبی است که در واقع
واقع شده است بعضی بعضی که سبب زیاده و یا کمتری در دانش است که در این
روا بسته این نوع کردن قلوب است که مختلف را و مگر کردن قلوب بخرامت
و بحسب تفاوت جمع و تکرار قلوب بر یکی را بنام می خصوص که در این صفت
بسته شده و در این جهت آن دوازده گفته اند و در این راه از برای پیدا کردن
منشرح در بیان می آید که این است که در این دوازده گفته است که از این
چندین نوعی که در این است که در این است که در این است که در این است که در این
و از دوازده که در این است که در این است که در این است که در این است که در این
نیفاد و در این است که در این است که در این است که در این است که در این
موقوف خوانند و از دوازده که در این است که در این است که در این است که در این
با مطبوع نمودن از این جهت که در این است که در این است که در این است که در این
از وزن را از این جهت که در این است که در این است که در این است که در این
همه را بخند که در این است که در این است که در این است که در این است که در این

درد باختران شمری و طرب است که کند به مکر و مینگی که استیجاستان کند که گفته اند که نم
و او را که میگوید هیچ بود در عایت است که در وینک نامطبیع استخوان سکنی اگر مملکت

مستعان و مروتی را بوی و جوی فانی و سخنان کن و در جواب غایب می است و در بیان
بدون آن هیچ نداشت مافیل است که سوز کند و زیاده و در تمام این باره

دو کلمه نیست نام و در این مذاق فریب و استغناء نیست

الحمد لله رب العالمين

[Illegible handwritten signature]

1944

مجلس شورای ملی

مدرسه اسلامی است و در آنجا به تدریس قرآن و احکامات دینی می‌پردازند.

11. *Chrysomelidae* (Colorado potato beetle)

مجلسه اول

100

مجلس

11

100

100

[illegible]

[illegible]

[illegible]

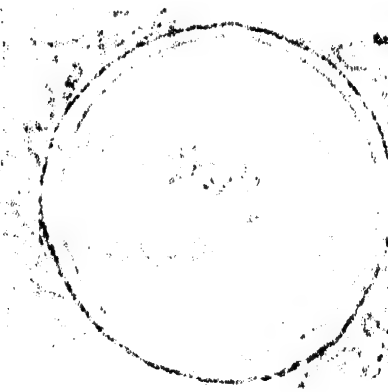
چون شست شش و ده و در کف غده از خود غده و در کف غده و در کف غده

موجوده شش و ده و در کف غده و در کف غده و در کف غده

در کف غده و در کف غده و در کف غده و در کف غده

در کف غده و در کف غده و در کف غده و در کف غده

در کف غده و در کف غده و در کف غده و در کف غده

در کف غده و در کف غده و در کف غده و در کف غده

در کف غده و در کف غده و در کف غده و در کف غده

در کف غده و در کف غده و در کف غده و در کف غده

در کف غده و در کف غده و در کف غده و در کف غده

در کف غده و در کف غده و در کف غده و در کف غده

در کف غده و در کف غده و در کف غده و در کف غده

در کف غده و در کف غده و در کف غده و در کف غده

در کف غده و در کف غده و در کف غده و در کف غده

در کف غده و در کف غده و در کف غده و در کف غده

در کف غده و در کف غده و در کف غده و در کف غده

در کف غده و در کف غده و در کف غده و در کف غده

در کف غده و در کف غده و در کف غده و در کف غده

در کف غده و در کف غده و در کف غده و در کف غده

اینست که در این دایره محصور بوده اند سنن نبوی و کتب دیگر از سیاحت این کعبه و نحوه مرادها
 نبضات شمع تمام کردند و هیچ ای که در آنجا بود و غایب هیچ مشکلی از حراج و در آنجا
 چون قواعد و سیاحت بیان میکنم این دو ایراد بهبران فواید داشته اند که در بعضی
 نسخ نسخ و آن کشته شده است از غایت شد این خبر از هیچ نام کردند و از او
 زین بسته و تمام و یکی محو تمام و زین اول سالم از او بود و بر اصل سالم است
 نسخ نسخ از او بود غیرت کلماته و در بعضی نسخ از او بود و زین اول سالم
 محو شده است و در بعضی نسخ از او بود و زین اول سالم
 و زین دوم از او بود و زین اول سالم
 و زین اول سالم

[illegible]

[illegible]

اند بهرست بوقت تقطیع بغیر وقت شد و اینک است کند و در وقت نوشتن
 تقطیع را بر آرد و خط بکشد در حرکات بیگانه و مثال نیز در خط معلوم
 و صید بود و خاصیتی است که در هر یک از اینها خاصیت را از خود جدا
 و اصل است بهرست شده اگر بهرست و کفین می آید حکما موقوف است زیرا که تا درستی آن
 و دیگران است اینها را ساکن باشد و در هر یک که در کفین اصناف ظاهر شود
 و ظهور بر حسب باشد اگر چه در خط معلوم نوشته شود و در خط موقوف حذف کند و
 مثلاً در اول من و در اول من کفین که بر می آید از اول من کفین که
 و چون و همان اگر چه در کتابت خط کفین ظاهر شود چون در خط معلوم
 می آید و اصل اینها را نکند و در خط موقوف نویسد زیرا که التقای کفین در
 بهرست درست نشود و در حرف جمل از این فصل بهرست زیرا که دوم در حکم هر یک است
 مثال خاصیتی است که در هر یک از اینها خاصیت را از خود جدا و اصل است
 و خاصیت ساکن از التقای آنها و در اول من کفین که در خط معلوم
 پس دوم را هر یک که در خط معلوم و در خط موقوف و در خط معلوم
 و اصل بود و مثال غیر است و همان در خط موقوف خوش بر خوار آمده هم
 در خط معلوم و کوی خوار آمده و اول آخر از این فصل بهرست زیرا که
 که حدیثه ابتدا با حکما موقوف باشد اگر چه در خط معلوم نوشته شود و خط
 ننویسند و این حرف معلوم و در خط موقوف باشد مثالها کفین و در خط
 ای چون در خط موقوف بهرست است و در خط معلوم و در خط معلوم

[illegible]

[illegible]

برین که میگویند انشای علم بریدن ز کشتن بد و جودین علم بر بالا دیدن
ازین علم عاری بود بحجراتی سخنان و ام جاری نباشد اما کتب معنوی است
که در کمال فعال و بیان است و با کمال پیوند دارد و ازین نوع را بر علم
حقیه باز این و از این نوع الفاظ آورده است معنوی است
و چون آنکه ذکر آن و بدو ذکر ترادف و با هر یک یک معنای برای
از الفاظ مستعار و بیان که و نظیر و از این حقیقت است که زبان و آواز
آن که در جرح نعم چون به بیان باید باز برای و از این رسید که اگر
و فعل است و آن فعل است جان فتن که آن باید آنکه کرده است و
و این رسید که آنکه به ذکر آن پاک است ذکر آورده و ذکر آنکه
و این معنای و با آن معنای را و کار و کار چنان که آن که فعل است
کرده است و آن که با آنکه این معنای است و معنای کرده است و با آن
زبان و نظیر و معنای معنوی و خود و نشان از آنکه نشانده
و با این معنای و خود و نشان از آنکه نشانده است و با این
معنای و خود و ذکر معنای کرده است و نظیر و ترادف و با این
ناب و دست چو و آب و با این معنای و با این معنای و دست و
میر و معنای است و با این معنای و با این معنای و دست و
و با این معنای و با این معنای و با این معنای و با این معنای
و با این معنای و با این معنای و با این معنای و با این معنای
و با این معنای و با این معنای و با این معنای و با این معنای

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و بایه سرودی برت آورد و علی هذا القیاس و لعلت جهانی که است و بنا
کرده و این طریقه دی بر زلف برندی وی چشم خطائی مقصود از این نسبت
و عظامین تحت بنا دین آوگر نفسی چشم برندی و بر زلف خطائی آورد
افا دین معنی درست است اما سخن بی نسبت است و نزدیک هر که بندرت و خطائی
و چشم نسبت دارد و طریقی بی نسبت است و نزدیک طایان از سخن بی نسبت
تا گفتن اولی تر است و همچنین لغوی می باشد و در دجا نسبت که خود با سیر حکم دارد
و اگر کسی بگفتی باز بوی اما سخن بی نسبت می نمودی چنانکه کسی که در حرف الفاظه
تشبیه مذکور که کوی فلان بر شش سناج دارد و این سبب طریقه معانی نماید و
بعوض روان میاید و اسب پران می بخشد و از جریان کوی در رمی به
و مشک در حال فرستاد و بر روی صبح ریب و فصل این تمام نمود و الی آخر
همه سخنان بی نسبت است اگر چه مقصود است اما لکن صحت ندارد

است که نسبت فعال و حرکات و جرات بر سر و موافق گویند با حکم صفت
در بر روی اصطلاح و استعمال حرف و یا بر اختیار چنانکه ادبی یا گفتن و کردن
را شامیدن و گرفتن و خواندن و نوشتن و دانستن و گفتن و در زبون و زنگ
کردن و منع کردن و بل و طوطی است گفتن و شک استن و افتادن
درخت را خاستن و قلم را کشیدن و نشستن و رفتن و تیغ را کشیدن و بریدن
و زدن و کج کردن و خون ریختن و تیر را رسیدن و کندن و بریدن
و کعبه را کشادن و آب را روانیدن و تری و تازگی و پروردن و زدن

[illegible]

[illegible]

است و بدین خط معروف در هر وقت و در هر حال و در هر حال و در هر حال
بخدمت و خطا و این است که از این صواب است و در هر حال و در هر حال
در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال
نکته توان گفت که صفای قتی و در هر حال و در هر حال
در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال
گرفت توان کرد که قسیم این هر که و در هر حال و در هر حال
بسیار از هر که و در هر حال و در هر حال و در هر حال
بجزی و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال
عبارت بیفزاید اما آنچه در این حال است از این هر که و در هر حال
همان که در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال
که در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال
تا اگر گفتی امسال عید که باز از هر که و در هر حال و در هر حال
منه و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال
صرو بودم که از هر که و در هر حال و در هر حال و در هر حال
زاید و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال
گرفت چون بر طریق مستطاب و در هر حال و در هر حال و در هر حال
و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال
در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال و در هر حال

[illegible]

و این است قطعه بسیار انکه مانده را آدمی تصور کند و درخت را یکی
 متعلق سازد و او بود مجزوا این تقریر را خجالتی و شور غریزه و سرگشته را
 بود این مقدار است تمهید کردیم و فوائد و اصول منوایط مشدود دانیم
 صنایع صنوی را بدین شرح شرح کردیم چون انکه کلام در این است
 که بعضی مشتق شد و معنی نام باشد و آن معانی را در حقیقتی باشند و بار
 معنی و برود معنی را در کلام باشد مثال برود معنی حقیقی هم از این است که
 در کلمه عامی انکه بسیار کوشید و معنی دارد که یک کوش دوم جمع کوش
 و این برود معنی تمام است و برود کوشم است مثال برود معنی بجای
 سر و این کلام اخروز پس پیش از این بدین روز و لیکن از اعتقاد و خالص
 غرضش برین کلام می دانسته پیش از این پیش معنی از روی کلمه و این
 پس است اما بجای یکی تحول و دوم مقدم و اینجا برود معنی بجای تمام است
 و برود مراد کلمه است مثال یکدیگر بهیچا وصف نکردند چندین که رسم در
 زمان پیش از این کلمه است که معنی دارد حقیقی او معنی منکر است و مجاز
 این نام و فعل شده و این محل برود معنی بجای تمام است و برود مراد کلمه است
 و انکه تقریب این همان تقریب اول است این است انکه بجای فعل
 معنی است و بر معنی تمام و مراد مثال ستون سنگ اگر گویند چو است
 بگویم است کوه بی ستون است این بیت این شاکوی در کمال بقا جو
 شده شاه در وصف منار و سنگین شده است لفظ راست معنی دارد یکی

راست بقض دروغ و دهم است مخالف که سوم راست معنی درست
و سیم برپای و برین ترتیب است و سیم است و سیم برپای و برین ترتیب
این و باینست که تعریف اول الحین الا که اینجا یک معنی یعنی دیگر است
یعنی دیگر و بر دو معنی است اول معنی عربی و یکی فارسی بر سر آب و دوم
ناگهان بیدار بر سر بخت و دومی دارد و در عربی است و در فارسی ضمیر است
و اینجا هم دومی مراد از مثال دیگر یک معنی عربی و یک معنی فارسی
نظم معانی زده اینک بر روی غری است است در عربی نام بی است
و در عربی لکه و بر دو معنی مستقیم است مثال دیگر یک معنی فارسی و یک معنی
هندی و دوشین پس بای افکنده علم را هم و شیدا چون و کون که بای
فریاد بر او که مانی مانی مانی و فارسی خنجر میای که بی از آمدن است و در عربی معنی
ای مادی و از عربی است که زبان هندو حالت عجب و تعجب و استغناء و باز
گویند مثال دیگر هندوی دیدیم اندر کونی که از کس است او است بر سواری
بگفته بیه از کس بر سویم فریاد بر او که موی موی معنی بخار سی که کس
در بار یکی تا موی است و تکرار برای تاکید اعلام آید و هندوی سبیل عابد گویند
که مبری بگری مثال دیگر هندوی که شعله در بازاری افکنده زرافت برین
زنا ری بگفته زلفش و دم بوی لب فریاد بر او که مای مای معنی فاکر
او است که این مثل مای آید و خد کن موی هندوی آن باشد که جرم
استغناء میگویند که مارا کشند کشند فریاد رسید و در عربی است و مکان

فوه للمعین است اما کما خاز و غنی یکی فرب یکی سبب بود و مراد تکمیل
 بعد باشد نه نیست و این تعریف بر حسب اطلاق است مثال کمان
 و شمشیر و آن دش خواست بکار و نه کوشش نهی و آن کمان
 و دوشی دارد یکی فرب و دوم نه کمان و این قرابت بهت و کمال
 و آن سبب عدم ذکر مناسب و مراد همچنین است که فرب مانند
 همچنین کوشش و معنی دارد یکی طرقت بر چیز و کمان دوم کوشش محصور و این
 قرابت بقدر مذکور و آن عجیب بهت عدم قرین ادا و اما آن کمال است
 و نیز طرقت فرب و همچنین بر خاسته که بر حسب طرقت و این بر حسب فرب
 و این یک وی آن شیری که در حرب شوی ایماد بود و مراد کوشش و
 و این شمشیر اندر و غاشور شود و مراد همان است که در و این کمال است
 و اینان بهت با عهد آمد و سام جوانی که مشق او به حال بود و اینان
 یکی زان لفظ کوشش و معنی دارد یکی با عوزی که از آن کوشش و مراد
 میست و لفظ سام نیز و معنی دارد یکی در سبب نام به هر زبان سبب که
 زبان و دوم معنی هیچیک که مرکب است زیرا که ذکر مناسب و مراد است
 و مراد همین معنی انیسر است و همچنین زان و معنی آمد و یکی قرین است
 رستم بواسطه ذکر رستم و دوم بعد پیر زن که ذکر مناسب است و اینجا
 همین معنی دوم مراد است که از لفظ مشترک تمام است و در و این
 سابق ترکیب هر یک معنی نام عاکی باشد و مراعات نظر کرده و این

سخن چنان بر معنی دوم و چون است نباید و لیکن این صفت نبات در این است
 سائر گوشت از نور ماه پاره از دشت نور شعله در سائر ماه و در دشت
 یکی که می دوم دشت زدن معروف که پی در پی یکبار در ناله خاچه و زنا و
 و این را و معنی اول است و در معنی تام است که سبب ذکر و فکارت
 در راه زدن دشت میوه و این معنی تام نیست و سبب فوق ضمیمه و لازم
 است که در همه طوایع عشق از مردم یکبار عرض مستور از هم انداختن و معنی
 و از یکی مناسب طوایع یعنی امتداد نانی از سطح جسم دوم به فرشتگی و این معنی
 دوم که تمام است در او است و معنی که مناسب طوایع است تمام نیست چون این
 صفت لازم است به نظر دیگر میسر است که ملک که پیوسته و دیده و یکبار
 داده و تمام مفردان این ملک زشتانی موده بی و بی که در افان و عالم
 صید که در سیم خاصه و عام خرد میان شمرده بینا و هم درین صفت زلف
 و تمام که از دو المانع با بعضی شمرده اند و اما چون معنی دوم تمام می شود این
 قسم را در دشت است و مثال دیگر اگر چه از مرتبه کرب و زاری است و ترک من و
 اصل خود خطا کند مثال دیگر بر روی نقاب بر روی دی و بر کردی گیتی
 گفتی که از این پیش کشتم از سحر تو شوخ بر نیاید مثال دیگر که با هست بیضا
 بعضا که و کی جو اند و است مثال دیگر سحر قد بر او زن که و ماده خویش
 بیا که نه بدنی که کز آن آمد که زو که آن سوی نو بکوی هر از نو زنی
 و این بر اسان آمد و است که ترکیبی از این است که بر این

وضع باشد ان ترکیب مفید و حسن تمام باشد و با ترکیب از الفاظی بود
 که اتفاق بر لفظ و در اصطلاح استعمال بر دوگان جز باشد و ان ترکیبی
 یکد بر عرض باشد و این صفت بین اینهاست است لافز است که اینها
 در یک لفظ است و در دو معنی و الفاظ است و جمله از ترکیب که در
 مقدمه میگوید و زیاده است و جمله در حسب وضع سنوات و تشریح و دوام
 بودی است بلکه اکنون خراب جام نکست شده طاق است و کشش تمام
 را که در دست است جام جام که نمی طرب فراود آید و در یکی همان
 ناهو است بخت کو باوری نوسند و است و او جام همان است
 و بدست تو داد و ولسنج جام و در دست جام و در دست
 بدون صفت لفظ مشترک است یکی و دیگر و معنی دارد یکی و هر دو وقت
 و دوم کشش جام شراب دوم جام دوم معنی دارد و یکی جام و الی شش و بیست و یک
 بیستم است یکی حالتی که از خوردن می ناصع شود و دوم جامی از خوردن
 جام خراب یکی بخودی از خوردن می دوم بیانی هم نکست یکی است
 دوم اندام است و هم یکی می دوم دوام ششم بدست یکی عضو معلوم دوم
 ضبط از سابق و ترکیب و زیاده این الفاظ و در عرض نام مفهوم شود و اما غرض
 که بنای این دو بیت برداشت است که شش در عهد و الی شش که جام نام
 داشت انبار ده خوشی بر دوام است که جام و الی فکیر و زیاده و در
 و دوم که بنای این بیت از رویت است که شش از رویت کشش جام شراب یکی

و در هم بر روی کف دست و جام و الی شش و در هم بر روی کف دست و جام و الی شش

نام می نگارست و شاه افاتج است باده شد جامش بر دست در محبت
از راهم برین خوب است که از آنکه در ایات از لطفه نماید است و لایق
در او نمیدانند میکند و آن بویست است جهان بای بر عام است بعد از آنکه
این جهان بای را بپست شود و اگر آن والی حقایق عالم است و این جهان
نوعا پس از آن است که در پیش و از بعضی در خدمت بر جایست
به از مالد و دیگر میدون که است کنند آن که گیتی که او خوشتر بسیار دارد
خویش که بای است بروا است که در میدان یعنی سامانی را که کند که آن
همایست بر آن که بای که بسیار شود یعنی شریک است که بای است بر او
است که در میان میدان بای خود که می بسیار است و بای که آن است
که خوشتر بسیار دارد و مایل حق دوم است که بای است که بای است که
کافی صادق است هر خود را بر همه نفاق روشن میکند این است و بوی دارد
در این است اما غرضی که بای است بر او است آنست که بای بوی مع آن مع
که او صادق گفتی از جانب خوشتر است تا بنده میکند و بوی دوم است
آن بوی بوی مع آن بوی که او صادق گفتی شفت خود را بر جهان ظاهر
و این غرض است از لفظ بوی و صادق هر دو سخن است که صادق از لفظ
هم بر سر دست آید و هم بر مع بای است که را و الله شکرش شکرش و بوی یکی
حقیقی و دوم بوی بود و مراد مجازی است و مراد است که حجاز اصطلاحی است
و یا از او لطیفه و با ضربتی و از اینها بر یکی مشتق و معنی نماید از دست حضرت و

امر و مجاز بود بر معنی حقیقت خیال و معنی در یک طایفه صورت نماید و در حرف
 در هم خیال موده شود و همین معنی مراد باشد و این خیال بر دو نوع است یکی ال
 بهیبت دوم خیال را و نیز در هر دو است که بجز اصطلاحی مثال میزنند
 باد پای کرین باد هر فکند و در زمین او فدا و پس از آنکه سال او باد را
 در دامن افتاد سال دیگر چون شود بر باد شعله آتش در دامن سال افتد
 و در هر دو بهر حال درین اصطلاح است این طایفه خاک و درین طایفه که خاک
 اصطلاحی آید معنی نموده و در یک طایفه است و در یک طایفه معنی نماید
 و یکی غیر معانی مثال دیگر چون سبزه بران لب باریده جانم لبیک
 هوای آن سبزه سبزه تالاب کشیده است غم کشنده او کوهی که برای ستم
 رانده کشید و درین ربا کشیدن و دوشی دارد و چنانکه در ستم کشیدن
 مجازی که اصطلاحی است و غیر معانی است مثال میزنند و درین طایفه است
 که لطیفانه بار و با ضرب مثلی بود قطره ران شیر فروشی روی زیاده و درین
 از بانی هر شکریا بهر جا که بلی که در کوهش می بیند و حال بر شیر فروشی آرد
 و درین ربا شیر فروشی آرد که اصطلاحی است و درین طایفه است معنی آن
 جو سبزه مهر که بغایتی که شیر درستان بی سبب آید و درین طایفه است
 کلمات و این معنی میانه است و خیال برین برود و این سخن لطیف مشهور است
 میانه ای که فغانی من که دست از خون کمال خوبی و لطافت است او انکار
 و قوس همین که در که و گنجش در فغان بنام او کتاب در حال و درین طایفه

نشاندن ضرب مثل است و یک نماید و آن کشادن فعل است و
بر آن خیال میرود و معنی مجازی مصطلح مراد است که معنی باقاعه است و اگر معنی
دارند هم تغییر است که ترکیب از این الفاظ مندرج شده و در سبک
از برافتنی یک معنی فیدل بود و از معنی دوم مراعات نظیر و ایراد و نیز معنی
و این معنی اصلا مراد نباشد و در ترکیب فیدل بود و در غالب ترکیب بدان معنی
میرود و در فون میان قبل و لوازم ضمنی است که در تخیل بر معنی دوم کارن بود و
لوازم ضمنی همان نزد و بر صفت مراعات نظیر و ایراد و لوازم ضمنی باشد و
بجز هم و در مورد نصب است را سبب و بر آن ضم شده و معنی
و نصبی فتح و ضم بر یک دو کان معنی دارد و یکی اعلام حرکات و سکون و ضم
بجز هم تحقیق است و معنی نصب بر بای که در این است و معنی فتح ظرفیت و معنی
ضم جمع کردن و بهم پیوستن است و سبب ترکیب مراد معنی است
بر این معانی بنا بر این بیت است و از آن روی که این الفاظ اعلام
حرکات و سکون اعرابی ایراد لوازم می آید ولیکن ضمنا مثال یک
سینه از حرف یح که کسر فعل خبر قائل بود از خصم بیخنده چنانچه
مخدوم و این شاخوان در دیاجه فتاوی سلطانی در مدب
سلطانی ایراد اما می کتب را بهرین التزام نموده این جنبه نظیر از آن
و افعی آمد و ز نام کتب بهر معنی خسته شده که نزد و مقدم کرد و معلوم
اینست خسروی که از برای احیاء مدین نظر خاص داشت و

در تمیید قواعد سخن حکام مدبّر در استعاره از مجاز است او را
 حاصل از سواد است اما در سخن نویسی و اصل جنایاتی و سواد از سواد است
 نامی از این صاحب جان یعنی که اندامانی بود و چون استقبال نمود و او را مشاهده نمود
 و فرمود که اندامانی بزرگ و امری که از اصف افعان خبر توان خواند چنان هموار کردند
 که هر که جمع سلامت بود بر سر زلف آید و اسم و رسم خود کند و تا فعلی را فعل کند
 خواندن لازم کند و اما در سخن است که ایراد الفاظ لازم برای معنی
 نه مجرد صنعت ایراد لازم سال و چنان که گوشت یا بر سر بند و در بر پاست یا
 سخن و اندکی کسوف قضا آورده اند و صفت و سر و پا که لازم اند ایراد است
 برای است معنی است نه مجرد صنعت لازم اما لازم است که الفاظ
 خاص نیستند که مجرد صنعت لازم آید و چنانکه در غالی گوید دست بکار
 در مار و مکی کشید کج افروتن چو سودا در داغ امای من تا شتر سنان و فعل
 هند و اندر چشم زبر و اس بو شرم زورنی جان فرسای من مثال دیگر
 بیل آمد از هندوستان آورد و طوی بیکران آنگاه بصر او بر آن طوی است طایفه
 مثال زرده فرخ در شب نیم مشرق عنان گشته سدراف صبح باد بختای
 مثال دیگر اگر زبای و آید زمانه باکی نیست تو در زو که در پست است و است
 ساق در این ایات ضحاک و افروتن و انک و مار و کج و از در و طوی
 مهده و هندوستان بزرگ طوی زرده و آدم و براق و ای و ساق از
 لازم آورده است مثال دیگر همچون جوراب چنگ بر مثال دیگر

سرگردان که خاکبازی توام در مصر و اوج بر سر برای در باب تکلف آوردن
و در اصطلاح وقت نو که آن دست بر سر می‌کوبند نه چنگ برود و مصر و اوج
نار و این برای بانی تکلف آورده است زیرا که قصد از سرگردان است که او را من
و در اصطلاح حرف روگردان گویند نه سرگردان اما سبک از هر چه لازم توام بگویند
گویند که در کبابی توام سرگردان گفت و در مصر و دیگر از جهت تلازم باب اصطلاح
بمردان و جنگ بر سر گفت چه در اصطلاح دست بر سر می‌کوبند جنگ بر سر می‌کوبند
و وجود معنی در با وجود حال اعلیٰ لطیف پیدا کرد و سبکی بپایان کند که آن سبک
این در معنی پیدا شده است و آن حال از معنی حاصل شده و از معنی در معنی
نیز گویند سبک را و اگر استخرج بکشد بعد از این که چرا او را سبک گویند
سرش قدر است این سبک را مثال دیگر در سخن از سبک گویند برای سبک
که سبک شده است است سبک بپایان جویند چون امام را که سبک
تا به نام سبک شده است و سبک خواست مگر به سبک که سبک است و سبک
نار که مردم رود و سبک می‌دهد و این سبک بگوید در وصف جرج که برای خود
آوردن سبک را سبک راست کرده بودند چه خوش و خوشی که بی حضور رود
زند خود جرج و خود گویند سرودی مثال دیگر در معنی سبک گویند
چون در سبک شده است و او سبک سبک را سبک است و مثال دیگر در سبک
سبک سبک و سبک را سبک آورده بودند سبک در سبک سبک
سبک در سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک سبک

مهر پرستم که استندین کرد که نه منز بکر زان پس بیست گاه منام کرد
و بیست غلام بند در آن است چو او از شاه احسان درم ویر میشت
است و خاک غلطید از جبهه او است که در دایح صندین و از سراج نقیصین است
بر بند و سال و هم چنین شد نیم اصنافی بید و روز آنکه تمام شده بود دم نهاده
ایستاد بنشیند بر سر تخت که سقا و اطباء از آنکسخت خود می آورد
و شجاعت و استقامت و کجایات و خیالات غریب و صنایع نو آنکه از دود و
مستمان است اشارت سخن بکاربرد و سال فلک جلالت را در آن کرد و با هر سخن
بیکر تو بودی سبک کران آمد اگر خود کران بود تو بکوی چرا تو بر منی و
ماست بر آسمان آمد مثال و بگردش شبیهات این توان در صفت ماه نو
شعبه آوردن بعضی بهر بعضی قدیم و آنچه قدیم است در آن نامی کرد
چند می و قدیم آورده شد کوی رسیده خامن بخاشته نون بلبل زنگار
برین و جان کو شوری و اوخته همه در شوار کوی که زبان فلک در توان
یک مور برین کشیده صد با بانو که ملک بدست او بود یک بیلو شانه
بدیدار یا بانوی دلربای شیرین و کردن خسرو کردار یا آنکه برین تو
کردون سوار که کشان با ظهار یا آنکه همان ترکی است این کردون
کج سبیده گل دار بیان یکرم و صفت ماه نو در غری مطهر است
بخواست چرخ فسادن شمشیر با کشتی بداشته که سری نهانش نموده چنان
نتیج گوشتن و یک پرچم بود شکست لعل گاه غلید باز در آن تو جسته است

که در دست چربی دهنه عالی صورت واقف ~~چندین~~ و اقد است که چون کی بعد
در می بر کسی آمدن کبر و ان شخص که بر او بنده می آید برود و بر پایی او غلطه و امده
نیز و او را کنا کبر و این صورت و اقد ~~را~~ شعر و شاعران علیه الرحمه و المصطفی و سید
سبزه نوحه در دو بیت بویل ~~یا~~ باز کرده است چون آن بیات در غایت لطافت بود
اول بمان در غم آمد رسید سبزه عاشقان کسان پس از سالی ابرو چمن و راه حویار است
دویده آید غنچه سبزه را تا به بخت سبزه و آن است کنا گرفت مثال
چو صوف سبزه بر سید پرو بر یک باقیه کرد شک و فرخاست زو انوار
اگر چه شاخ جوانست و نازک است از آن دو توند است قدش چون کشت سبزه
الوجه وقت قهر بر بسته ز آب ز خواب سستی بر گشفت و بیدار چو باغبان ملک است
سبز آوردند سر که تیغ کند سبزه کبر و خار ~~سبزه~~ و این صفت است
که شاعر چیزی را که در دین جزو دیگر است بقل یعنی و شاعر این معنی صفت بند
مثال چو در پیش ستون نه بار داده ستون شمس یک استاده طرفه این صفت
عناست که شایق عادت و با طافت ستاده را که کند برو می که متضمن شمس است
باشد و لفظ که بر طرفه و بجنب آن معنی اوست آوردن از دست لفظا یا نقبرا
مثال در صفت حسن فیه لعل قهار است و یواره و جزو کل معنی از و با سبزه
از بریان آورده اند مثل ~~یا~~ شمس کل ز زر بار از دوز که نو بهاری طرفه در فصل
خران آورده اند معنی در با هم چو با قطره شمس از شمس طرفه با هم برود و یک سبزه
آورده اند طرفه ترک کان سبزه نمی رفته بی عفته تا به بحر است این که در

بند وستان آورده اند نهالی دیگر صفت بن ساقیان بنزلف سنده بنزلف
 از صراحی نموده می و جام کردن جا و کر است ساقی است باه و از به ساز و صفت
 به است زیر بر کشید از ضرب از او و از باغ و شب بخان در اصول خود
 سینه گرفته است نموده قسمت با و قسمت با و میاست خوب کاسنی می نموده
 این ضرب طرفه بنزلف به راه داده طرفه تر و شیش داده کرده به پستیا
 عراقی ساز داده در نزد شده به راه حجاز شمال و یک در صفت که ما در شهری مکه است
 که می توین تافته شود این حکایت از عقل علم افزا طرفه می بافته چنان این در
 که جهانی تو باشد عاقل و دیده عقل شیش بنزلف شیش بنزلف لودی لودی که در زوئی
 عرق شود در خوش اومی خواند شش خود بنزلف از طرفه می شش در عرق در شش
 کنت بنزلف به شش بنزلف از این صفت چنان است که مکنی با چنانی با
 در وصف او عاقله و این بر سه نوع است اول این چنان است که
 در عاقله و عادت ممکن الوجود با مثال رفتم به بالاست فروید به عاقله بالاست
 تو بالایی نوثانده و عوغای رسیده عاقله است که او از حسن بالاست
 نوبالایی سه و می که حسن نیست است فرو نوثانده و این ممکن الوجود به شش
 و عادت دوم بنزلف و این چنان است که عاقله ممکن الوجود عقل باشد اما
 نه مثال اگر سعادت تو یک نظر کند در حل بدل شود سعادت به محض
 و درین صفت خشم و معاون را عری است در دو بیت اول سحر کرده است
 این است فرشته می نویسد جنای و بهش که از تیره ان و غیره طمس

موجودین خلق است روی او مگر آنکه قفس قدر دو یوسف کند جان پیش میوه
و این به نسبت که در معقولات و عادات ممکن وجود باشد و این بر دو نوع است معلوم
اما در آنست که محالی است اما آنکه در بعضی سنی و لطافتی نباشد ولی تو حیرت بخش نماید
و سخن را نیازمند سال از مردی شکسته چون این خود از دود و زهر پس تراوندند
مجان بگرد چون برای همه دولت را بدو مثل رسیدنش از طوفان آمان
شستنی آنکه بر جوی دارد که بصورت نزدیک گرداند مثال در صفت زمین
این زمین است کل پر آب بجا که از سکونت نیست که سوز و چراغی چون دین
بسیار سکونت معرجه است و نوی آنکه در عمل متعین نیستی و لطافتی باشد و نا
نابجی ممتنع است و طبیعت را وجود این نظری که گمانیدار و دیدار باشد اتمام و
نوی آنکه بر زمین از سطحی تا اندیشه نماید و لیکن بعضی لطافتی باشد مثلاً اگر کند است
دین از خود دین و دین این را در مسمی و عوارض و این لطافتی و عوارض
و این صفت است که بر جمع که میان دو لفظ تفاد و این بر دو نوع است یکی
و این همانست که هر دو لفظ نفی باشد و یا باشد برابر است مثال
بشماره درون و بیرون آمدن است بر خاسته شد شادی علم و دانست
معاد اول است و شامه او است از دواج الفاظ و وسط و بغایت
عجیب است دوم آنکه در میان است که جمع که میان امونی و مثبت و منفی و اگر
نقد تعلیم نماید اما اعتقاد نباشد محسوس بود در میان نماید مثال اول کفم و لطف کن کن
این چهار ششم که بین آن مکرر تر است در کلامین چه بود مثال دوم مراکتب علم و

جود او را در دستم گرفتیم و شش طریقی که دادند اینها را و معنی لطافت است
و معنی این را توانی و تناسب نیز گویند و این صفت چنانست که میانی
و با تناسب در باضاد مثال در قوت که سلب یا جمع در برین است این که
و اندکی شش در قید آن آورده اند و از آنکه ما را در این گفته ام و در عادت مناسب است که
باین نیز بخار است و در که در عادت و تناسب است که در چه گویم و نسبت که در
و ذوات و صفات و افعال و حروف و این عموم است چنانکه این که
نشتام و است اینست نسبت چنانست و چون که و این طریقی که
برندی و بی چشم و عطف درین بر سبقت یافت و عطف نیز بر چشم عایت
است و لازم است چه اگر قوی بر لطف و لطافتی و چشم برندی و لطفی و در
ترکیب نیز نسبت بودی و در احسان نظیر شش تر احاد و است و در
چنانکه در است اول ذوق و سر و پا ذکر یافته و این صفت چنانست که
مور که در کلام سابق بقول و بطلان و کند مثال قیامت نور است و هر دو
فی نظاره که او شکل نیست و این صفت چنانست که از امری و دوست
انتزاع امری و یک مثال او کند و در آن مبالغه در کمال و باشد این بر سر
یکی نوع و نا و نیز بود که ذکر کرده می آید و نظر نموده شود مثال چشمت
انصارت هست استانی و لیک بوستانی گماند و در سواد و در
و این صفت چنانست که در مطلوب بطریق اصل گماند و در چشمت گماند
برش در کاه تک چون باد سائر از یک نویسنده است که در

نیک تو ساحر هست بدین باد می تواند ایست
مناجی است چنانست که با کز با عبارتی لطیف آن غمزدی بود بلکه دعای باشد
این بیان است معنی آنکه او را معنی باشد عادت ساله او شرح آن خنده زد
در کشن غمزه از سرم و مان کرد آورد خنده معنویت اعانت که او درین دین غمزه کرد
و نوبی آنکه ممکن نباشد عادت ساله بر هم برده که در هر برای حواصند عادت
و تو بیش از پیش و کیهان و نوبی که ممکن بود ساله تا به سخن خوش نوزوی کل بود
شود باغبان است بهستانها گل بود و کند
که شروع را بر روی می کند که از آن میجود و دیگر میزد و عادت است
سما ابری است که اندک سایش عالم از کرمای هست زجود و استیلاست و آن
مدوح را در سخنان بسیار بر کرد و گفت به نیست که در سایه او از کرمای عالمی
اسوده و خیر از آن میجود که نمی خوانده بود مع دیگر حاصل شد و آن است
که بنا به عالمی است و سبب است و اما و قطع ظاهر است از تشدید حال
و این چنانست که یکی که سیاق او محبت معینیت با منضم معنی دیگر بود
در شب بزم نماید خواب از آن کاسها بر زمان اندر خیالی دیگر از هم
میروم که این چنانست که از کلام هر معنی واقع شود کثایت
از خبری ناوار حکمی است که در اندیشه سخن حکم را بر دیگران است کند بغیر از
فی و اثبات شود و اثبات آن حکم را بر و کند و بس نفی مستفاد از کسب
ساله گفت خصم خصم را روزی براند از دینی گفتش آن بل منم و این کار

درین است دست مصلح اول از تفریق هم قند و سحر فال آن حکم را یعنی بر این
نظم او و معتبرین با هم نو بکتابت ثابت کرد و اصل کلام غیر غرض و اف برادر کند
هم ازین قبیل باشد مثلاً و پیش روی سکه کشیم که در نقشش گفت فی من انی
وصال جو توی خسته دم در راه و از آفت بیرون بگردانید و این فیست جان من خوش حال
است که در شعر عاتق صر تامل است ان شاء الله تعالی شریح بود و در کل خود
فرق آنست که اینجا اصول معلوم است در باب است خود و انجام در یک است محرم موقوف
باشد مثلاً درین صراط که در باب که در غم خانه من یارب بگویم خانه غم ساز در باب
اما درین طریق باید که افکار کند از آن مخالف با مصلح باشد در آنچه مایل به زکات
سقام خواهی خورد و انبیا گفت جبار خدایم خود و یا ما جبار دیدار نشناختیم
انشاء که سبب آنکه گفتند طعام خواهی خورد و این بنا است
در ترکیب لفظی مشترک که در زبان محلی و بجم مازندرانی و در جوی صفتی
همانی نه اول مثلاً در سوره یس در شان در سوره صافات زانست رسم جاکرت
در بد و گیر می جهان لحنه عتقه که انداختن نام بدر رسم بود و دیگر
نیر درستان گویند سپهر و صراع اول برادر رسم است در مصلح
دوم که از لفظ به که عاید بر لفظ دانستن آمد که است و دلیل برین مثل
الجرع بعد است از لفظ و این بنا است که متعلق امری را اثبات کند مع
آنکه آن حکم اثبات کرد و باشد متعلق دیگر از آن امر مثلاً در نظم
است ایسی بختد بکوشش از این صراع و انجنان که طلعت نو صبح است

درین بیت از هر دو مدوح است: اما بسن حکم است و این حکم
بمستحقان آن امر که طلعت است اثبات میکند و بعد از آنکه اثبات آن حکم
نموده بود مستحق امر دیگر و این حکم است: *یا زین العابدین* و
درین بیت است که ترکیب جهانی را بطوری که از بعضی الفاظ پیچیده
نماید: *یا شامه* بدو نیست جهانی زرب افزوده که گروه
تو جهان را و اگر چنین آباد از مخرج ترکیب درست جهانی ثابت شود
زم ماند مطلق از باوه جهان را و آنکه ناکید مخرج مستند
و این جهان است که ترکیب هم بدو هم قطع کند و این را نوهر هم
نموده مثلاً: *یا زین العابدین* که عالمی نه از تو نه فرساید و نه از تو نه
بعد است آبادان جهانی که در دین ترا پیدا
و درین صفت مکتبی باد بود نجابت لطیف میر حسین نظر آورده
شده و قتی مشرد و شاعران علیه ترجمت و الغفران مابین احسان است
بسیار در شمس و میر گذشت و او را از روی دلالت بسیار بود او را
نیز کرده طلعت فرمود چون احاطه کنند شمس و میر میر حسین شمس لغت پیرای
بست که عالمی بگوئی خود شاعران در حال این بیت آن کرد
این نوعی با بخوار می بینم: *یا بسبب افساسی با هم* بسبب و میر میر
بست و فوسند بخت او افرینا کرد و مستغیر گشت چه او خود را درین
فرمان بکانه جهان تصور میکرد و این را و این جهانست که در میان ترکیب

[illegible]

ولیکن این نیز از اجابت باشد و از آن آب چاشنی و مایه نبات خود
و همچنین است یکی سوره دوم بابت تقدیرین برت و درختان و پنج
در تقاضا نموده و در سوره دوم نیز رخ و جوار تقاست یکی آنکه خاری ال
کنند که خار بزال کند و مکر کم فو و آنکه بخار را بزال کند و درین صفت غزل است
و خمس نیز یکی جمع دارد و دوم جمع خار و سکه که و معین در اندام فواید
یوم آنکه کل دهد بخارم آنکه کل در دم دهد و درین کتاب مناسب است هم کلی دهد
و درین مشک که و در غرض معوی که معنی ابر عیال است و درین صفت غزل است
و در سوره دوم صفت درین صفتی میکند که او جان از حیرت است که از غایت
حرف برای حصول محفزی مرکب خدین منبسط میشود اول آنکه برای سوره
و ان هم نیم و آنکه دوم حلق میزند و آنکه خدمتی دیگر میکند یوم از آن منبسط
که بدترین عیال است اند چهارم بدین میزند بدست خیم آنکه در روز جمعه که است
ششم آنکه در مسجد بخواند جبر البقاء و انقل باک این است معنی در روز که سوره اول
کردن بره لازم است هشتم میان این هم جامع کنی که سوره دوم
در روزه باز دوم در روزه رمضان که ایام شریف اند و در روزه دوم و آب
و اجتناب از فعالیت لازم است و این صفت جانست که شاعر
در شعر بخوان مخالف عرف و عادت آرد و ترک مبالات کند از هر چه بران
ناید هم برین اقدام نماید و از اوصاف اهل صلاح و تقوی عا کند بلکه
فایده شریعت را مخالف غفلت از کمال بدارد و موجب ترقی انگار و بلکه

اجواز است این فتوی اجتناب در زود و فحاشات هیچ و عقل متکا کند
از امری که خود را زود و موجب کمال نگارد و بنا برینست معنی این است
موجب ثوابی تصور کنند نه آنکه ما عاقلیم در نزد یک ماکد و آن دولت
تغیری و راحت همه کار عاقلی زود و درجا بکنند که مطلوب باشد
نشان من در کجاست نشان که عاقلان که خدا عاقلی خواهند ^{معدود}
بدانند که فانی نیست نشان که این عاقلی شیخ شریف حق و الدین مانی
و مستتر غریبات ایشان ازین معلوم است غریباتی منم سدا جان
میدانم حدیثی از حرامی ناری میکند ارم و غریبات نماند و کسی خودی فانی
برای که در دم از دست جوهری خدای را برآورده نگای
و این نیست چنانست که شاعر در شعر عثمان چون کلمات قدسی آورد پس بچنان
من بعد از آنکه گوید و این چنین است از کلام پاک بین دانان بیرون آورد
نشان مادرین با سبب سخن نمیدانم نظیر استقلال من حال مرده شد
ما بر سر محبت و دشمنان داریم هر جا که بود و هست ترجیح داریم اینست طبعی با
بیشتر با کرامی و خواهی بود بکنایم نشان که همانست طلیحات جان
بودیم در محبت و خویش بودیم در دشمنی و داری سیر ما و کرد و از ما ماکد
کنیم و نداری سیر ما از این چنانست که سیری را که کرد که هر
تغییر آن هیچ اسباب بود نه آنکه خویشا میبرد و نبود پیش هر فرد نیست
کافر است و ترک بدست جوان و باد شاه نشان که بدست خواهد نهادیم

هم ازین قبل است. بعضی از شریفی خورم بگیری که به بکارم بیایان بود
نامستان واجب بود استقامت و این است چنانست که
شاعر در معنی وصف برتری بنایت گوشت چنانکه زیاده نتواند کرد و
عین بدقت است اما در صنایع نام این آورده اند و در کتب کهنه
این همان نظایر بدقت است و اینجا هم یک سیر و یک مکتوم مثال
در فواید چنانکه به بخشید هر آنچه هست موجود را ماکس عالم زکایات
صفت چنانست که شاعر در معنی از نظم قصه را بر سبیل اشاره و گزین و
قصه از مشابهت قصص باشد و همچنین حکایت و درین هم اشتباه است
مثال در مصاری صفت خندنی کردی از فواید همان گزینا و
رستم انداخته صفت خوانان و در صفت بلوغ اشاره کردن آن و
عین است که شاعر تمام بقدر را بحدی و یا کمالی عین کند مثالی در
هر کس که سرحد است و نه است و بهر کس که کافر بود که حکم کندش براننداد
و در صنایع این را در کتب کهنه و معتبره مندان خالص الطبع و حقیق
با و که ایراد جمیع مبالغه معنوی و ترکیب بندی با و لایق تمام دست میدهد
چنانکه مثله و از دست میرود و تا بحدی که بعضی تقرقات جمع و بندی چنان
جستجوی آید که آوردن آن در پارسی محال میباشد چنانکه ایراد امر و نهی در
ترکیب هم یک لفظ مثال من است و درین ترکیب لفظ
ماند و نما و مفید امر و نهی اند اما در لفظ ظاهر امر و نهی در انعام مبالغه و در نهی

زوی است اگر نه که بعضی او شوار نمودی نمودار جمله نظایر زدی چنانکه
در زبان مازنی فنی و چون مین صنایع صنوی دست میند و علی خدا اسان
تر است و زبان بندوی در سه نمائست بنای استیست چون نگه و نا
و معاصی و بگر غیر از او که این خاصه است عربیست تفاوت و کار است
که از مازی با قمر و عیاست چنانکه خمر و شاعران مراد است و العفوان درین
کفیه و الحقی که در انصاف مروت من وین پس ملازمین معاش سوا حرف خود
نمایان جواز او دم از آغاز و انجام بهتری بود و روی بستر تمام می
در اندیشیم زیرا که بوندم چای را بهر با و لیکن چون صوری بود و در ضرورت
عیب گیر و در مذهب غلط گنیم که از دانش زنی دم تلفظ بندی است و زبان
کم بجز مازی که میرسد از آنکه بر زبانها گامزد و در غایت بهنداری در دم
که از بندیت شد زانند به معلوم عربی گفت و او کار دیگر با سینه و کشتار
و دیگر نقصانست لفظ پایه من و نور و کبی ایام مازی کم توان خورد زبان
هم مازی مثال است که از پیش در اینجا کم بحال است که این عرب توانست
که حرف این مین وین کم نیست یک حرف و کوری بیانش از مانی در
از که نام زانی کسی کارین بر دو کار است معرفت شناسد کین نه خلط است
و فی لاف کسی اگر نگردد و درستان بود و در ریل و جمله لاف است معجز
بود چنین زاد و بیل و درستان را چه دانند طایلی بند و درستان را کسی مرود و
داشت در کام خورده و نور از سنجید بند نام خراسانی که زنی کبودش کوب

[illegible]

[illegible]

یک بار کرده اند خواجه رحمان جلد دوم لفظی ملخصه مفید المعنی معتاد بود و لفظی
نیز محقق و معنی جنس فی الجمله کتاب که اگر کسی و یا دو الف او دو کسب و
معدود کنونی هر سیلی که مرکب نماید چون بالور که بی بس کنی بی انگشت است
ایر جبال کتابی است و این صفت جنس است که در لفظ
آورده شود که کتابت در میان غیر ملایم حال ممکن خود می می جان سکین
کوادنی مراد غایب ممکن در حال سکین اگر در کتابت بعد از و اول و حرکت
مخلت اند و این ممکن از این صفت جنس است که در لفظی و
مستقل با متعلق که حرفی که از حرف اول سال جنس مودع بهمن کرد و اما
امید خلق آن و عالی بود که باد باد مثلاً جنس سال جان صفت مراد با نام
کلی جنس رخا که هر طراز و نوع جنس از این صفت جنس است که در لفظی
لفظی و در ده شود که بحر و در آخر ما پیش یا کم و اجزای اول و اول پیش
زاید و اندر کم باشد ناقص گویند مثال جنس لفظی از این لفظی بود
کن که بحر و جنس است که در آخر ما است که بحر فی المعنی از جنس است مثال
تین لفظی ناقص در وقت روی خوب امی و در نیم از زمانه جنس است
موجب چون که اول و دوم است که بحر فی المعنی از زمانه و موجب ناقص خواهد بود
این جنس که در این صفت جنس باشد که یک لفظی را یک
لفظ مرکب جنس نبود یا یک نیم لفظ مرکب و لفظ مرکب که در این جنس
برده شود یا یک نیم لفظی و لفظی دوم لفظی بود و این بر دو نوع می بود

بدین طریق یافته شد و متن و متن **شکل خطی و خطی متصل** تا جان و دست بوی آن
یابد بود و در میان شجر جان را **شکل خطی و خطی متصل** هر را کسی ندیده ام که در
آن **تو بکار سوال سایل** **شکل خطی و خطی متصل** مرده چه کند اگر فدا شود به مرغی است
بجای مردم **شکل خطی و خطی متصل** **هر را که بر بار نکو بر بار است** از دست نبرد
نیشم و **شکل خطی و خطی متصل** **هر را که بر بار نکو بر بار است** از دست نبرد
و آن **شکل خطی و خطی متصل** **هر را که بر بار نکو بر بار است** از دست نبرد
آخر **شکل خطی و خطی متصل** **هر را که بر بار نکو بر بار است** از دست نبرد
تجرب **شکل خطی و خطی متصل** **هر را که بر بار نکو بر بار است** از دست نبرد
میکنی **شکل خطی و خطی متصل** **هر را که بر بار نکو بر بار است** از دست نبرد
که **شکل خطی و خطی متصل** **هر را که بر بار نکو بر بار است** از دست نبرد
بگویند **شکل خطی و خطی متصل** **هر را که بر بار نکو بر بار است** از دست نبرد
و در **شکل خطی و خطی متصل** **هر را که بر بار نکو بر بار است** از دست نبرد
است **شکل خطی و خطی متصل** **هر را که بر بار نکو بر بار است** از دست نبرد
و در **شکل خطی و خطی متصل** **هر را که بر بار نکو بر بار است** از دست نبرد
داد **شکل خطی و خطی متصل** **هر را که بر بار نکو بر بار است** از دست نبرد
جست **شکل خطی و خطی متصل** **هر را که بر بار نکو بر بار است** از دست نبرد
بر **شکل خطی و خطی متصل** **هر را که بر بار نکو بر بار است** از دست نبرد
که **شکل خطی و خطی متصل** **هر را که بر بار نکو بر بار است** از دست نبرد

هر دو اند و غیر که در فصول و فصاحت و قسین است استخراج یافته که حاصل
 و فصح باشد که از راه و صادر است و صادر از اول بازار و غیر اینها
 و در اینها و طایفه از آنرا که در این فصول از استخراج معنی بگرد و دوام
 و به این صادر و از اینها که در این و صادر از این فصول است و در اینها
 نشانده است که این حروف و فصول است و در اینها
 نیاید و چون فصول با الفاظ ایشان گفته و رعایت مخارج است
 تا فصول معنی شود و فصول از قرات اگر در ادای حروف و در مخارج
 و صادر از اینها و ال و حار و ث و صادر از اینها و ط و ز و ط و ز و ط و ز
 چنانچه در فصول غیر المعنوی که صادر است از ادای و ال خوانده و متقدم
 بقصد صحت نوی و دادند مگر آنکه تغییر معنی نشود و بهر آنکه یکی باشد
 تا به حدیث فصول معنی شده که خوانده و مسجد است خوانده و اسم
 مستفاد که در فصول خوانده و آنکه بعضی منها این نحو از صحت قابل اند
 عند العجز کلم ضرورت برین قابل است و الله و در این فصول المعنوی است و در
 آورده اند تا هر وقت در فصول این حروف که در فصول کوبیده معنی از امکان
 الی سنایی علیه الرحمة و در اینها این قوم کوبیده فصول را نام نایند و در
 یاد ال فایده آورده و همچنین بخشش و سوم که بولای فخر الدین خوانسته
 است و این بیت را سزا آورده است از فصول المعنوی است و در
 و در این نام از کوبیده و گفته از این بیت نهم میتوان دانست که مقصود

رجب و چون طالع مسعود را بدو عمل و مسعود چون نام او که مسعود است باقی
 مسعود و محمود که مسعود از جنس بر مسعود و محمود که مفعول شده اند خطای آن
 ظاهر است زیرا که تعریف مختص نیست که در لغت یا خط مستوی باشد و در معنی خاص
 و اخبار و مسعود و محمود و یکسانی باشد معنوی و چون بعضی در بیت که در آن خطا
 از اربعین تجسیر کبریا که در این مختلف است که است که یکی نویسد و آنرا
 در بیت تصور کنند و نام این بیت اصل کنند و بعد از آن که هر بیت است اصل م از لغت
 او نیست اینها که نویسد و بخوبی در طریقه دوم بیت فرج که می خوانند
 از بیت اصل است یا از بیت اصل م از لغت و در هر بیت و فرج در هر دو طرف آنرا

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or a note, appearing on the right side of the page.

آورد و کرنام برندگان بنویسد بکدام صورت برندگان مخصوص و مختص است

۴۸

Handwritten text in Persian script, likely a historical document or manuscript. The text is written in a cursive style and is partially obscured by a large, dark, irregular mark or stain in the center. The visible text includes phrases such as "بسم الله الرحمن الرحيم" (In the name of Allah, the Most Gracious, the Most Merciful) and "الحمد لله" (Praise be to Allah).

این حیاست که در تنواری است ایستاده و با غریب ایستاده
نمید و در آن ایستاده و در آن ایستاده و در آن ایستاده
و در آن ایستاده و در آن ایستاده و در آن ایستاده
و در آن ایستاده و در آن ایستاده و در آن ایستاده

The image shows a document page with dense, handwritten text in a cursive script, likely Urdu or Persian. The text is arranged in several columns, with some lines appearing to be headings or section markers. The image is very grainy and has a high level of contrast, making the text difficult to read.

سیرت و این صفت چنانست که در علم نظامی نامند اول آنست روان و بلا

[illegible]

[illegible]

[illegible]

که وساف بر نوالی و اگر کرده بودید که سه بدی و چهار شبه بد بود و نام همین چنین
نبالی و دریا عطا و آره و قار و زو و این صفت چنانست که گیتی را بر تپست عار و
هیز و در سال عا و نو و این بدست و زک و ت حین ماه غولست مسائل که
اگر در میان غلطه کلمات نظاره کنان میان امر کل من از غلط من بخورن و
پیش من ده کن بر سر از غلط من و اگر در محاوره عادات است و است سعاد
العدا است از غلط کلام گوید کلام ملوک ملوک کلام هم از این قبیل است و بدست و
بدست میان با شک و غلط که ملوک و شرفان ایشان یکی است و در یکست
آر و قار میخی شرفست و این غلط محلات هم در است ساله حکیم که
حکیم باند که حکیم که گیتی نیست و بدست و بدست از غلط و شرفان
اناکا میبارد می هم با شک و این در بار می آمد و هر و شرفان علیه الرحمه و
سعد و غلط است در این شرفان و بدست و بدست ای که چون شک و
بولان بدست که کرد و اگر کرد و اگر کرد و بدست و بدست و بدست و بدست
بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست
بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست
تأم و با جبری بار و اما ترکیب نکرد و اما عا و بدست و بدست و بدست و بدست
هم این کیدی همین تپست و آن باشد که در شرفان و بدست و بدست و بدست و بدست
بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست
و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست و بدست

نظیر بیت این شاعر خجسته نثار بعد از این دست ماود امری است بعد از این که
همه معتقد به این شاعر و این صفت نباشند که لفظ قافیه را برای این است دوم کند و در
در میان این که خوب تر و لطیف تر و زیاده نماند از این بر وی هستی حکما
حکما با حقان را بخواند حکما که از دست صدر ایشان دلم و لم در حق از که در حق
قافیه نباشد و این نباشد که همی از جری است که در اندک نباشد
خود را نادان از نو نماند چنانکه میباید و میتواند مثال چیست آن روی تو با ما
چیز آن روی تو با خود شکست ۵ و ندانم قد است آن اگر در حق
روی است با کلام است و این صفت نباشد که باطنی بر حق از که
بنا بر شکر این که قدی خواهد کرد بعد از الفاطی آن که در حق با کلام مثال است
شکر که در حق که سر و سیمه افکند و این صفت نباشد که در حق با کلام
از یک بدو صفت است این که در حق از عدل تو معلوم چنان باشد و است که در حق
نویسند که در حق و این نباشد که در حق از یک است که در حق جمع کند
ابرو است نو که در حق که در حق است بر یکی این صفت و این نباشد که در حق
اما بعد از این که در حق بدین بود و اندک مثال است اما با کلام است که در حق
فصل است این که در حق است و این صفت است که در حق و این که در حق است
نوع است و این صفت است که در حق است که در حق است که در حق است و در حق
در حق و نباشد مثال است که در حق است که در حق است که در حق است که در حق است
سدر و در حق است که در حق است که در حق است که در حق است که در حق است

جمع هم می شود آنست که ترتیب نگاه ندارد و این آرد مثال قد و خط و
رنگش افق است رنگ و دورترین نفس آنست که دو صفت بر روی هم
نگارده شده با صفات ایشان را بر یکدیگر ترتیب آرد و از این برای مثال
قد و حد و رت نباید در یک است و در دوستان است و این
جاست که در صفت اول به چیز بار و در صفت دوم مطلع بیان صفت کرده و
دوم در صفت اول این صفت را باز کرده و در صفت دوم می بیند و دیگر آرد
و در صفت اول است یوم آن به چیز باز کرده و در صفت دوم به یوم هم آن
به چیز دیگر آرد و در صفت اول شمران نام کرده مثال به چیز اول و در صفت دوم
یکی فریب دوم نموده و سوم سودا فریب نموده و سودا دوم کرده یکی از دوم
عاجز و سوم سفید آید و عاجز و سفیدی او کفونی می کی بری و دوم دوم و دوم
بعد از آن صفت و این صفت جاست که دو چیز را یک صفت به خود کرده
و در معنی مقصود به آرد و اند مثال ابر و دست بعضی بر روی است لیکن این
که یک صفت است و این صفت جاست باشد که دو چیز را یک معنی جمع کرده و در صفت
قول نفس است بر افندی و در این بر این نفس و این بر این نفس
باشد و در این صفت جاست که دو چیز را در صفت اول جمع کند بعد از آن
اگر به تقسیم آرد مثال مسکری و اول الکلی یکم و این را هم ان خاص بی عالمی
بی خاصان می و اول در صفت مسکری جمع کرده است بعد از آن که در صفت
یکم و دیگر را به هم انکاء تقسیم آرد که این از برای توام و این برای خواهم

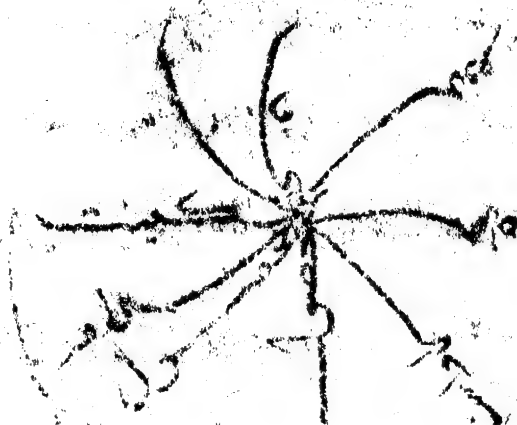
[illegible]

در کار که از طایفه نیرامد و از انجمن نیرامد و از انجمن نیرامد
یاد بماند که از انجمن نیرامد و از انجمن نیرامد و از انجمن نیرامد
صفت نباشد که در مصراع اول چند لفظ جهان آورده و من از او
نگاه و بعد از مصراع دوم همان قدر الفاظ دیگر بار و با که من از او
مدرسه بود کوی در اول است که یعنی چند چیز را بر هم حید و در دوم بود یعنی که
باز کشاد و مناد فشانده داد و با و است و شکست این سر در کیهان و سازید
از معدن در امر و صف که در ششم هر است که از این چهار لفظ اول
معلوم شد که هر فشانده وجه داد و گرفت و شکست از مصراع دوم معلوم
که در در فشانده و در کان داد و در گرفت و صف سیم شکست
چیزی سر و شیده و در نور رسیدن را که بنده نام این جهان نهند و
صفت این کیش از عقل و من و دو هم خوانند و در سیم و من و من و من
حافظ است و به یک نیز از من و خوف و هم من مراد از این است
و این صفت جهان باشد که چیزی را جهان گویند که از ظاهر که
معلوم کرد و من و در یاد شود و این است و در این متقدمان
و این بهترین انواع است که بطریقه ایها تمیز و در صفت
با الفاظی معلوم کرد و این وضع سولانا بهاد و الدین بخاری آقا شاه
و بعد از شمس و شاعران علیه السلام و اخلاص این را به عنوان ساند و لطیف
او و او نیز که در این نظر است که در این نظر است که در این نظر است

[illegible]

بی تینه آمد شاید لا بوان از مثال سبیل برینده نخلیج اور است سبب خواب ابو بکر و
 در آن گفتیم که نوم در سواش آگاه ما را جز درای عرب بیرون بروی ملک مع او شد تیری
 ناگاه یعنی درای عرب ابواب بود و آب درگاه که از ابواب بیرون بروی و
 و سوار شده که هر یک گویند ممکن گردانند بگزود مرکب بود و درین نیک دریا
 عربی بر دفرین است گفت درین شبی آنکه سوار شده را عربی بر دگفت
 تیری می ناز می خا یک همو آ نام بیست که است که چون زیبا و خوش
 که در بری درند او شمیر بیان روان کن اندازی چون سر و سر را پیش
 بکا و فرزند بدل کردن که گفت زبان درباری روان کن حتی درین بر گفت
 رسد و هر زبان فراد و بی می گویند و درند را سر خوانند چون اسمی
 مختص غیز مثال را که سواد است شئی که اندازند و درین خلق بیست مثلین بود
 و هر درم دی که اندازند ازین است و همین نام و است نمی شود پس
 بنامند سیر که انداز است از او بی بی گویند و بنامند که بزرگ است درند
 به خوانند ازین پنج بده معلوم کرد این سواد و وضع منفذان است و وضع دیگر
 وضع خرد و سواد است که تمام و درم سواد و این بر دو خرد است او
 بیان سواد بجای او در و این صفت چنانست که دایره گویند فرد و از او
 نقیصه کنند و آغاز بلفظ یا صیغ یا بیست از آن کنند بر آنچه بر هر چهارم باشد
 و اگر ششترند فایده نیزیم دارند از آن باز آغاز است و اگر کنند و سر
 بیست میم دارند بطرفی و صغیر خوانند

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

[illegible]

و نیز خسر و شادمانی در محلی که در محرمات او کرده آید به بیان رسد است
نه در این است که بگوید این عربی معنی بگوید و نه آنکه این عربی این زبان
نوعی معنی بگوید نه این است که اگر سخن سانی را بخواند از نمودن
و اگر سخن خواند معنی را سانی و بیانی بود و بیانی را بیانیست چنانکه
الفاظی در ترکیب ده شود که بگوید این لفظان معنی بقیع و غیر بقیع
تجسس می تواند بود و این چنان نیست که آنکه در سیم سیم است که آن
میان سیم به سیم نواری که بگوید سیم سیم سیم سیم و اگر لفظی که می خواند
نخستین است و آخر است که لفظی آن که اگر لفظ او بگوید معنی بگوید
و نیست که بگوید این لفظ معنی آن است که بر این لفظ اصل فعل است
چون لفظی بگوید که در معنی بود و این لفظ این است که بگوید این لفظ
فعلی که در این را و اصطلاح فضا و صفت گویند و لفظی که می خواند
بجمله خزان سال محمد و زمان که می خواند یکی و می خواند
ترکیب اول معنی است باقی آن مفید این معنی است که می خواند و می خواند
عربی و عربی و یکی معنی خبر و کسی در یکی تو بهجت معنی لفظی و در یکی
خبر که در ترکیب دوم که تصحیف خوانند تصحیف قوج است که می خواند
بیم و در آن خوانند و از زمانه را بگیر خوانند و یکی که می خواند
حکم را بخواند خبر و خواند یکی را برده و خواند و خواند و خواند
ایده آید و ما که لفظ و معنی است معنی علت بود و از این معنی که خواند

[illegible]

الف با شسته از حرف تبی که در وزن در آمد چون کوازه حرف بی خوانده شود
و بعضی لغات باشد مثلاً شاه شاهی و شاهی و در بعضی نام الف هم در او
احسان بر علیا هم بدل توهم و هم داد مرا از کویب به و بعضی پنج و عام
نکست و این است چنانست که به بعضی لغات او اعل بر بعضی
و ما هم بنویسند که به بعضی لغات او اعل بر بعضی
که حرف لغات باشد که به بعضی لغات او اعل بر بعضی
و دیگر همان لغات پس و این است که به بعضی لغات او اعل بر بعضی
بسیار است از معنای بعضی لغات او اعل بر بعضی
و از معنای بعضی لغات او اعل بر بعضی
لطیف و آفرینهای بر این است که به بعضی لغات او اعل بر بعضی
خوانده شود و این است که به بعضی لغات او اعل بر بعضی
و بعضی لغات باشد که به بعضی لغات او اعل بر بعضی
و این است که به بعضی لغات او اعل بر بعضی
یکدیگر باشند و قرینه قلب کردن باشد که به بعضی لغات او اعل بر بعضی
از این لغات خواهد بود که به بعضی لغات او اعل بر بعضی
مقرب یکدیگر اند و قرینه قلب هم نیست و فاطمی است که قرینه قلب است
و این بر دو گونه است که به بعضی لغات او اعل بر بعضی
و از این است که به بعضی لغات او اعل بر بعضی

[illegible]

شماره که در این شهر در عظیم جمل همگی در هر دو من به عدد و ششم عدد پس
به چند شاه سمرای که کاهن من به بعضی از عظام یکستین
و این است که گفته که غلطی در واقع باشد بعد از آن بود که من این عظام
محقق شد و اینست که در ده سال قرار دل من بود این عظام صورت بود که در
قرار و کلفه قافیه که در غرضی از این عظام کج گفته بی شمار و این عظام
ای سهرابی از غلبه ی در هر شهر از او سوانه درین شهر به بعضی از عظام که در
کلی آنکه نقل که بعد از متقی عظام باشد عظام مختلفه یعنی پس کوی بخش عظام
در جان را که عظامی است از سبک است به این عظام در این دو عظام که عظام
قافیه که در کرده خود را از عظامی است که عظامی است که در عظام که در
و سبک از غلبه ی از عظامی است که عظامی است که در عظام که در
سوم آنکه در عظام را بعد از هر است بر دو این در عظام که در عظام که در
جمع و اینست که عظام که در عظامی است که در عظام که در عظام که در
بیار و یاد و عظام که در عظامی است که در عظام که در عظام که در
سناوی بر دو در عظامی است که در عظامی است که در عظام که در
فواصل خوانند و اینست که عظامی است که در عظامی است که در عظام که در
که در وزن و قافیه متقی است و اینست که عظامی است که در عظامی است که در
نست که عظامی است که در عظامی است که در عظامی است که در عظام که در
عظام قافیه می بخود را و از عظامی است که در عظامی است که در عظام که در

[illegible]

مصحف و دیگر کتب قافیه سطر اول خود و علی و آخرین در قافیه سطر اول و دوم و ...
و ... نیز سطر ... و ... کلام که ... و ... و ... و ... و ...
و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ... و ...

اولین طبع که در این دیار خوب بود و در این دیار وی قلم رسانید و در این دیار
چون که در این دیار قلم رسانید و در این دیار قلم رسانید و در این دیار
دوین و در این دیار قلم رسانید و در این دیار قلم رسانید و در این دیار
و در این دیار قلم رسانید و در این دیار قلم رسانید و در این دیار
و در این دیار قلم رسانید و در این دیار قلم رسانید و در این دیار
و در این دیار قلم رسانید و در این دیار قلم رسانید و در این دیار

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1991

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

از آنکه برسد به حدی که طعمه شود اگر کسی بدد بهشت را که در نزد صورت او
از آنکه است از حد صورت این چنین بود و چون حج کنند نیز و مالان
نام است هر که جدا از حد حرم از حد کیش این حد انگیزه بخاک
و نیز بدو است این محبت نورانی نام سول چون چهار بند را که در
نه بند را که چنین است و دو که در شش و نه است اگر در غیر این نام حرم
در آن آرد از حد این نماید و از این شش حال است
بنام است و قلم بر نوشته شود و در هر سه با نام التزم داشته باشد که در
قلم بر حد ای اول را التزم کند که در هر سه با نام التزم باشد و چون
این حرفییم باشد و نیز و حاکم است در هر طرف دوم و نام است نه
ایمانان با است و نیز است و نیز است و نیز است و نیز است و نیز است
مقوات و او مقبول شایان و صاحب غلم است و وجود و دور است با و مقبول
بذل هر نام معروف به بل از ده و در حرم به نام ای حکم و نام شمع و در
مقصود و دور است و مقبول و نامی را و مقبول و دور است و دور است
ای از حد و دور است و مقبول و نامی را و مقبول و دور است و دور است
مقوات و دور است و مقبول و نامی را و مقبول و دور است و دور است
و نام است و مقبول و نامی را و مقبول و دور است و دور است
کسی از این نوع و نامی را و مقبول و نامی را و مقبول و دور است و دور است
بنام است و مقبول و نامی را و مقبول و دور است و دور است

[illegible]

که در نظم بر محل جوار و دل نهند و بر آنست که کل مرتقی نگردد و بنا بر آنست که در هر حال
و محلی جبار باشد و آنکه بر حد و اندازه و قضا نماید بر حال انصاف و در هر حال
موزون طبع نهند و او را مرتبه سالیان نهند زیرا که خود او بر محل جوار که گشتن
اندکی قصد از مرتبه تقوی است و لهذا جبار بر مرتبه تقوی و طبع عوام از آن
و اندام تقوی طریقه خواص کامل و آنکه بعضی تصرفات نادان در تیرید از این گشت
و بسته اند که چون از هر حال که بخواهد و بداند که این محال است و مفاسد بسیار
نظم و جانی است در دراز کشیده و ایشان را بیک گفت آری جبار بر سطح و قیاس
و جمیع است و بر سطح و از این نیز منتهی العروج است و انوار است و از این نیز منتهی العروج
گفته اند که مانند بر خط جوار و افشامین غیظ ایشان از تیرید از صورت و مرتبه تقوی
برهان و انصاف بسیار است و نظایران بشمار چنانکه اگر کسی در مقام و اجبی از آن بر باز
بر سطح و جوار و در هر تقوی است و چون بود و در هر سطح و جوار و جانی است
جوار و در هر تقوی است و چون بود و در هر سطح و جوار و جانی است
که در هر سطح و جوار و در هر تقوی است و چون بود و در هر سطح و جوار و جانی است
برای جانی که در هر سطح و جوار و در هر تقوی است و چون بود و در هر سطح و جوار و جانی است
احتیاج کردن نماید بر سطح و جوار و در هر تقوی است و چون بود و در هر سطح و جوار و جانی است
بود و در هر سطح و جوار و در هر تقوی است و چون بود و در هر سطح و جوار و جانی است
که در هر سطح و جوار و در هر تقوی است و چون بود و در هر سطح و جوار و جانی است
که در هر سطح و جوار و در هر تقوی است و چون بود و در هر سطح و جوار و جانی است

کوشیدند و مصنی تره مرکز تر گردانیدند تا از غرضات و پذیر و تکلفات لا نظیر باشد
سخت بنابر آن حال رسید و در هر یک از آن حال رسید و بنا بر یکدیگر یکی اول خانه و کاشانه و بنای
همین چهار دیوار از این یک مساحت و آنچه در جوی سقایی انداخت بعد و هر یک
از این جوی در این حال گرد و گرد است یک مساحت و در هر یک از این جوی
نداشت و آنچه در این بنا بدارند هیچ یک نیست و در هر یک از این جوی
در هر یک از این جوی عین خود در این جوی عین خود در این جوی عین خود
مساحت و در هر یک از این جوی عین خود در این جوی عین خود در این جوی عین خود
کج محکم تر و در هر یک از این جوی عین خود در این جوی عین خود در این جوی عین خود
بجای از این مساحت تمام از این مساحت تمام از این مساحت تمام از این مساحت تمام
بهر دوری کمالی فرق و این فرق و این فرق و این فرق و این فرق و این فرق و این فرق
روز افزون و در هر یک از این جوی عین خود در این جوی عین خود در این جوی عین خود
که چون ایشان در این جوی عین خود در این جوی عین خود در این جوی عین خود
اسالیب بودند در وقت ساختن اگر بعضی از این کتب را بنویسند می افتاد که هیچ یک از آن
فتوی پیدا و اما اسالیب مخفی از این طرز و در هر یک از این جوی عین خود در این جوی عین خود
مساحت و در هر یک از این جوی عین خود در این جوی عین خود در این جوی عین خود
برده یکیش و سویی آن می شافتند و در هر یک از این جوی عین خود در این جوی عین خود
ما را می توان از این کتب زدوده می انداختند که جوهری خواهد که از این کتب می توان زدوده
یکسان است که در هر یک از این جوی عین خود در این جوی عین خود در این جوی عین خود

نموده سلطان که همه صفات موانع ملتند در کم شنبه و ملکستان و در یک
و اما سر است بسیار نام شمار بر جمل ستارگان و با اذن حضرت و اگر اذن
معه هم که معلوم چند از سابق و سابق این طوطی است که در تبریز و در
عین بر سر حلال است و در سبب هر حال و صفت از آن فیصله مقتضی است
نصف از حبه بکن و ببلند و حکم بر کوفت بر قیاس ضبط این نشان که در
میزان منافع بین در این سبب و در عطار و میفرایند بهشتی و در
نصف و الفصح و فانی و لکات عظم در حبه من الفصح و الفصح و بعد
و فانی و کل و عدل و صفت بر سر حسن و نشان این است و در سبب
آمی بود چون نوع و طعم و صفت مختلف و با اذن طایفه و در سبب
بسیار یک و در زمان دولت خود بنامای طبع بکیر و در این
تا بر قیاس و قصود بنامی و در طایفه بنامی شد طایفه که امروزه فانی و فانی
که در سبب از حبه بنام و طعم و صفت و در سبب بنام و در سبب
بر و در سبب بنام و طعم و صفت و در سبب بنام و در سبب
بر که بر یک سبب که بنام و طعم و صفت و در سبب بنام و در سبب
و در سبب بنام و طعم و صفت و در سبب بنام و در سبب
شماره و حکم جاری است تا بهر حال که بنام و طعم و صفت و در سبب
چون که در سبب بنام و طعم و صفت و در سبب بنام و در سبب
بر اند و حق این است تا بهر حال که بنام و طعم و صفت و در سبب

[illegible]

[illegible]

(Faint vertical text or markings)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

عزل دوم است و بهتر است که بعد سیزدهم است آورد و کار صدایار که حال بود
دست که بر می نویسد که این بیت بی اخطا قافیه مستقل است و در داخل موقوف است
بنام مستقل باشد مثلاً ای تو سلطان بکوان دست بندگشته بدید، هر
چون دخی را گفته زلف است تا و این ای بی رطلی که اخطا که قافیه است
اول است مستقل است دوم است که این است که قافیه با اخطا جمع آورد
شعری که قوافی آن بر الفاظ صدان یا شمشاد و قافیه بواجبها و قافیه
و با و اخطا جمع آورد و در برابر همان و همان بهتر است و بهتر است و
تلاوت آن نویسد بسیار است که یک کلمه حرفی و یا به شعر است قافیه است و این
و در امر است قافیه ساختن که در آنجا که قافیه را قافیه و یا به سادگی
و خوشنودی را خوشنودی و کلمه است که هم به الف و و او را نویسد و یا
معنی از خیالات و مدارات و موارات و کلمات تا از این قافیه حذف کنند
و عاها به و را و محاکا خوانده اند و آن است که چون از کان بعضی چنین و در آن
عین باشد زیرا که عجب و خطا خطاست که به از اصل جواب باید و کنا که شاه است
اگر چه از مشایخ و علما به وجود آید و لهذا اولت از انبیا علیه السلام مروی است
و متوازن گفت چون از مجری در وجود آید از خدا است بر دین فست و آن
عجب معجز و فطرت است نظر آنکه از سادگی این من مروی است که در
جوان است بطور است نظر آنکه چون حرفی از هیچ کلمه خبر نماند و از آنکه فیه
معنی ننواند بود و بعضی کلمات از آنها است که بعد از حذف حرفی طبعی

[illegible]

و بسیاری است و یکی از حق علیه است که هرگز از او سخن نروای و این را بشنوی و خواند چون گفت
چ گفتی و گفتی تا دم کرده بودنت پس اینکه سلیقه بکنی و تو این عالم خبر نداری
و ازین فوق تر یکی و فرمای که هرگز که اتی همانا این بن سدا که بر عین که بر عین
خطا میگرد و بعد از آن که خطا گیر که محراب این را با بهتر از این است و در هر یک که
نوازند بهتری باشد و مقصود از آنکه باری که او را گفت که هرگز که بکنی و نوازش با که گفت که
اراد سنا و مقدم بود چون آن گفته شود و محبت بشناسند که چون بوقیست او غری
تر از سخن او و هر سخن را این معنا خوانند از ام و بند و بعضی خود گویند که این معانیست که
بنت و در گفته اند که در فزون کتاب است که گویند که هرگز که بکنی و نوازش با که
و با کاتب میگوید چون و کتب نسخ عین نموده شود و گویند این حال است و حال
در یاد برون و اسبابه و آنکه شاعری که آن است نه سال رعایت فحاش و نشود
و آنکه از قریب و شکر است بهر است پس ایند و سقا و شفا است که ایند و کاتب
و نفاست که در میان سخن چنان بگویند که عدان سلیقه بکنی و نوازش با که
مطعون بگویند و در استیصال کوشش نماید و به جای پیش از این که بکنی و نوازش با که
برای ما علیه السلام جایز دارند و خطا بر شاعران کفر انگارند و در سقا
آن تا انجاست و اختلافی وقت است یعنی در شری که در
آن و او باشد و قصه آید و با بزرگ مندر شری می نویسد که انشاء قافیه معلوم
در چند هم است و در سائر آن انشاء قدیم و عدم و کتب و در میان و در سقا
و نه نام سلیم و مرحوم خواند مکرر و انشاء طری که سنا و آن عرب از انچه خواند

نکته: در این کتاب، به دلیل اینکه...

استقامت و ازین بزرگوار بود که جهان خود را در این الف عوانه دادند و از این عالم غیبی را

نورست به دیدار آید. انفسرخی مایل بهخت و ایم نژاد آید. و منور است که بی

نقطه می آید و در آنجا که می شود در آنجا که می شود در آنجا که می شود

و به دست قاضی در قضا آوردن هر وقت نمود مثال ای برادر ای دعوی این گوید

و حضرت امام قاسم بن سلام فرماید که من نزدیک خود خود را می بینم و در آنجا که می بینم

فصلی از حقوق بنای بر حقوق و با او بهتر نوشتند و خود را است

مجلس شورای ملی و دولت

سید محمد علی حسینی قزوینی

و در این کتاب که در دسترس است و در دسترس است و در دسترس است

[illegible]

کتابخانه عمومی مسجد جامع اصفهان

سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور

١٠٠

کے لئے جو اس کے لئے ہے

[illegible]

سم و موم و صمغ و گلاب و زعفران و آینه و کمر و سوار و زین و کلاه و ...

فوائد و حکایات مشهوره خوش و نامشایمان از بیم حنین به این نظر می

استاد عظیم شاعران آزاده و دیرینم در باب اهل بیان طرزیهای نظم و آهنگ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

سینه سرفی رساند از نهایت در گذر آن گویند که بیلو سانی خا فانی در میان
 کهنه است و کفرهای و مسکوا و غریبی است و مسکوی این نوع اگر کمال شود و چون
 واستاد او که از فلان است و او را دست و پا در غایت می رسد و او را و شیخ
 نمود و کند و وقت مان به تاه این این زمانه پیش که به از قیام هر یک از
 نوعی رسد این مرد که ده اند و با نهایت شغول شده که با یک گشتی و کینه
 بیاورند و بعد که از سندی نامستد افری مانده و بر بار یک است که هر دو یکی اند
 بعضی طالب است و در حقیقت به یک از فردوسی در ده و زیاده و قید اگر به
 کامل تر خاص است و چون آن زبان و سخن است و دقیقه و در کار کار است و اند
 شاعران با قوت طبع فیان خود می مان و در کمال کا و عظمت و جودت نظرات
 شاعران است و بعضی مان منعذر السؤل و سیر السؤل بنی محمود و محمود و در این
 از تمام محمود و شاعران در سالک غریب است و ما که کثیر ما که طبعی است که توان
 سالی بر دانش و گشتند و سوار و شوقها شوق و فلفل و سینه در و در سیم سیم
 خاصیت و برین طرز جعفری صفات و شایسته است راست بطریق و در این
 نگاه کشید و در او معاد و در انوار بلاغت شعار و سوره مانند بهار است و سیم
 و باقی کینهای به ما از باب این فن که گویان دست نداده ایم فله زنی هم
 شعور و معاد و فله زنی که بر افشانی که از یونهای کیمیز و جعفری کیمیز و معاد و
 فله زنی و معاد و فله زنی که در کنایه و معاد و فله زنی که در کنایه و معاد و
 فله زنی و معاد و فله زنی که در کنایه و معاد و فله زنی که در کنایه و معاد و

[illegible]

مستحق علم غیر از حد و نامحدود و نامتناهی خوانند و از انوار الهیه در این عالم
وجود ممکن خوانند بود و این نیز محذور و ممنوع بود و دیگر بدانند که مستور و مخفی
در این توهم مسکون است و هیچ وجهی در بیان به قومی بر سر این مبدل نمی آید
و هم ایستادن بر ایشان نمی رسد و این که ایشان علم احکام الهیه را چنان
این نیز از عالمی است غرض از این عالمی در حقیقتی که ایشان خود چون
مسائران و بعضی از آنها که لغو و بیهوده خوانند بود و در این عالم که در این
موجب طایر و است در این و در این و در این و در این و در این و در این
خود و طایر و است در این و در این و در این و در این و در این و در این
پسند و غیر از علم راستی و غیر از سنجیده معنی تصور و تامل و تامل و تامل
و غیر از روشن گردانند و این افکار و کلمات و مثال ایشان در این و در این
و این الفاظ از حد و است تا اگر از این و از این و از این و از این و از این و از این
می خوانند و می بینند و اما این الفاظ اگر چه امروز در این و در این و در این
معانی این غرض و تالیف و صفات غرضی بود بدین سبب اسانده و تالیف
بجست تا به هر حق و معنی که می باشد و در این و در این و در این و در این
تالیف شاعر و مصنف کامل است که جامع جمیع لوازم و لواحق است و در این
سنگین و در این آن معضلات را از او را هم و مقاصد هم و مقاصد هم و مقاصد هم
او را که در این و در این و در این و در این و در این و در این و در این و در این
اختیار کرده و این را که تالیف کرده و سخته نام این را که تالیف کرده و سخته نام این را که

هو المجلد الثاني من كتاب في الفقه والحديث

من المجلدات التي في المطبع

عام ١٢٨٥

١٢٨٥

١٢٨٥

١٢٨٥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Handwritten signature

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[The text in this block is extremely faded and illegible.]

مهر خیزد ز نو فتره معنی و مکنون نواب : از این فتره فخر و محبت بر زمین
و شرف آفری خورده ابرار است ای ان ستم مریغ عفا کار سخت و تو
انفس در حق گریه و دست : استانی است که از گریه ای بار سنگین
در زیر هر لب از حدیث بیاد : از این سخن طبع مستعدان بیاد ابرار رسد
در هیچ حدیث ای : در و نو فتره و مستعدان : در دست زار گشت طبعان
بیان طبع : این شیر و مایه و بان و با احتیاج : که کند مریغ و دست و اگر اعم
در خواب و بیدار : در با بیدار و بیدار : و ای نو فتره و دست و بیدار
نفس از این حدیث بیاد : در با بیدار و بیدار : و ای نو فتره و دست و بیدار
طبع عبارت است : دل طبع بیاد و بیدار : بر و دست و بیدار : من تا جی است
در و بیدار : دست و بیدار : در و بیدار : دست و بیدار : دست و بیدار
پس عالمی : از و تا : در و بیدار : دست و بیدار : دست و بیدار
بجست قول نو فتره : در و بیدار : دست و بیدار : دست و بیدار
نیکو کننده نکی : در و بیدار : دست و بیدار : دست و بیدار
نزدیقت بعد از نو فتره : در و بیدار : دست و بیدار : دست و بیدار
نوان بر سید و : در و بیدار : دست و بیدار : دست و بیدار
جز این : در و بیدار : دست و بیدار : دست و بیدار
فخر و بیدار : در و بیدار : دست و بیدار : دست و بیدار
میتوان کردن : در و بیدار : دست و بیدار : دست و بیدار
در و بیدار : در و بیدار : دست و بیدار : دست و بیدار

کرم من خبیثی است خوش است در روی من دو انگشت در آید
دوازدهم در اظهار سستی از بوم اهل عیادت که باغبان را جوید
کند و او کند کنی به بر سر یک سهراس جلد بسیار بی بافت
هم داشت مردانه چون بچشم کند بکشد جان از جوی بر سر برود
ایستادست داین در من ترسم بر افوا که است در ترس
مستحق قسم فصل اول در ترس که می کشد که این شعر
سوزناک است که می کشد که از یاد و در خاک خاک کند با فتن
او می کشد خاک شد، فتنی فرد زین غم خاکه خانه شد، رخصت
بهشت به طبعیم باز کرد، هر خاک از فرست رخت، باز کرد
از بار یکم زدیم در ترس شوسطین فاعده جدم سوخت تمام
و خانه دل بود جان خوش که به امید خبر بوده الشی انرا از
کاروان را با نام سمریان می کشد خانه ششم کرده اند
بارب نو بخرم هم از نسی بخش با محمد سوره کم حویتی بخش زبان
ایده جدم کردان از یاد کند ششم فراموشی از نسی سوس ری
رفیق ماند و نه ندیم، بلکه گفتند زین علت ن جویم اکنون جدم
اگر شام بدل منتظر بودی که کرد بدویم ششم از باب
سبزدیم در ترس امانت که سوز را زبان بر انداخت
دین دین سازد الله عالم جوان که است خانه ان کل نوی
درین جن افسوس به بار غم که است نزد لیکن از پس به لیکن

[illegible]

چو چاک بدن از صدمه بگشاید که مرا دل صبا بکشد نه به دل خیم می بویید
 در جاده تن که صبح کار است نشینم نه زایم شش عبا بوی خوشی که در سینه بکوبد چو کلاه
 در آن خنجر من قناب با کس که در دستان برود و طبع من بر رخ خوشی
 صدمه شد که از دم نه درین باز چرا و گفت سه بوده ازین راه به پیشان
 دام در کین رخ و ششم خانه او کل طعن از غبار استخوان دارم و سینه دل بکشد و در
 ما به بگویم هر پستان طره دیدم که در هم خورد و دایم به عکاس و باغی آمد و سینه
 در چو کین است تا من را از یک سینه برک مفضل و چون خود به شش از آن
 که در کاسه شیرین از سینه است به جان استخوان سینه برین استخوان که در
 از دست کربلای اشک به طرب و در سینه است که کوس که درین دو راه بکشد
 گوید بکام و چنان باشی چون کرم بد که مرا بکام زنی که است و در سینه کل
 را به چشم خوش پروانه و در یک گفت سینه شش نو و خانه ما را خراب
 در دل ناز و جوی من برده و در خانه انبیا شش که در مرا در جهان سینه
 جان است که ای ای جان طره خوشند شکو در آید به هر چه کاره و سینه نو و
 یک سینه و در مقدم در وطن سینه ندیده ایم همان که نوی خوش خیال به خالی است
 که بویسته با ما است سینه به هر دو سینه چو در یک سینه زبان با خوانده می که در سینه
 که در کتب به سینه خوانی است و ما را به غیر از سینه به در خود سینه که ما را در
 سینه به سینه شش که در سینه سستی می که اگر ندیم زبان گفتگو از سینه
 صدمه و دلی که درانه بکشد و از سینه ما را درین است از بکشد سینه سینه و سینه
 به سینه شش که در زبان و در سینه سینه که در سینه دلی باشد سینه و در سینه

[illegible]

آمد عوبیت کو ای که نوداری به برنگاه نشد او شخصیت اینم طر است
به چلی را توان فیصدن از روی جواب به طور جرس و نایب
سینه طر یکینا غیبین و هم اینها نماند دارد به جاسن زنجاری
ککت اسیرت میزد و ج داشت حدین فرعام ندا و به از که درشت
است اوم می بود و تنوع نشود به درنگار به پروا دارد به زلفا ب زبان
در بهاء غیبی و نیز که عقل به هم خوردن که در خطا اندون است بتوان
مکتوب فاعله شتاب دارد و دوم به هم ای اینهم جواب دارد
که در اول نویسم غمگین ملوی ز خواسته شرح غم کنایی است اینم
که ناب دارد به مشور رسد و از بی خود آورد به دست بهر کس
برون نهند از کلیم خویش به داشت به باعتی و روشن کر اینها را
به سر و ذوق آمده است از شوق ویدار خود شش به نمایی نامه موسی
ز کوه طوری آید به محبت هم ز نام ما ز راه دور می آید به پس از عریبا
میوم که نگاهی کرد جا دارد و شبیه زخم ششیر لافل برود دارد
خواندن نام بر این خویش مشکل کرده است اند که خواند خویش
خواند نامه را به چوب به خاکشیم نه نهانی خویش و چگونه از سر کوب
مزم کوانی خویش از هر کسی سلوک به بی برابر است و از سر حد
بود و از عزال مردم به فی الجمله نسبی شوکانی بود و راه عیال به بین و فافه
کل خود پس است که گرفتار بنایب از بیدان زلفت که به هم به چوبی
سه است این زندگانی به چو نسو مردم به نازم کسم خود که جمال

است افتم بای خود کز بویت رسد آذر من و نای او چون دامن مهر زند
اکو را که ز بسازد کج حرمین فردا و غمش گذشت مرانه من شایم او را او
ساعت به از فتنه داشتند که در است ببار که باده را حاجت بچشم بدامون
بشست به نگاه و غلامی از دم جوید ایام بسیار که بدید هر دو دل بسته بیکدیگر هم
نگاه نمیکشند صدق و صفت صفت بیدار که در است بیکدیگر هم
است که در کمال ایاد است عاظم چه فوین کرد من و منی تراجم چه توان
کرد و مرا زینل شمرید و فلک شد جعفر از او مایه زور کد است میرسد چون میر
بر این ایام یکسوم و سه شنبه غنی است بر افغان و از این و بیلی و این هم بخت
مخزن و عداوت و رنگ سیم پرواز این ملک یکسوم به ای و کور و معنی است و
بر خند و حسود و کبر و این افلاک و این و جبر و کبر و این افلاک و این و
حرام بود و بهر حال و اقبال است که ما مان و حسود و این افلاک و این و
که خواهم بود و با یک طیف دوری به من و حسود و کور و این و حسود و
است جای پرواز خود و فغانی و از این و کور و این و حسود و
است بهر راحت تواند و این و حسود و کور و این و حسود و
و این و حسود و کور و این و حسود و کور و این و حسود و
سر قارون است و این و حسود و کور و این و حسود و
بند کور و این و حسود و کور و این و حسود و
اما این و حسود و کور و این و حسود و
اما این و حسود و کور و این و حسود و

卷之四

4

[illegible]

یا ساد و خوش گشت و در کرد و در دوستان شرفی بدار آید و در سید جلالت

که اینقدر در حدیث است و اینقدر در حدیث است و اینقدر در حدیث است و اینقدر در حدیث است

خبر سید و کشیده اموس و جمعی که دارند و در نظر ما هم بود و در حدیث است و اینقدر در حدیث است

نکته کنی جان و در حدیث است و اینقدر در حدیث است و اینقدر در حدیث است و اینقدر در حدیث است

در حدیث است و اینقدر در حدیث است و اینقدر در حدیث است و اینقدر در حدیث است

در حدیث است و اینقدر در حدیث است و اینقدر در حدیث است و اینقدر در حدیث است

در حدیث است و اینقدر در حدیث است و اینقدر در حدیث است و اینقدر در حدیث است

هر چه در حدیث است و اینقدر در حدیث است و اینقدر در حدیث است و اینقدر در حدیث است

در حدیث است و اینقدر در حدیث است و اینقدر در حدیث است و اینقدر در حدیث است

در حدیث است و اینقدر در حدیث است و اینقدر در حدیث است و اینقدر در حدیث است

در حدیث است و اینقدر در حدیث است و اینقدر در حدیث است و اینقدر در حدیث است

